BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN YOLU

13

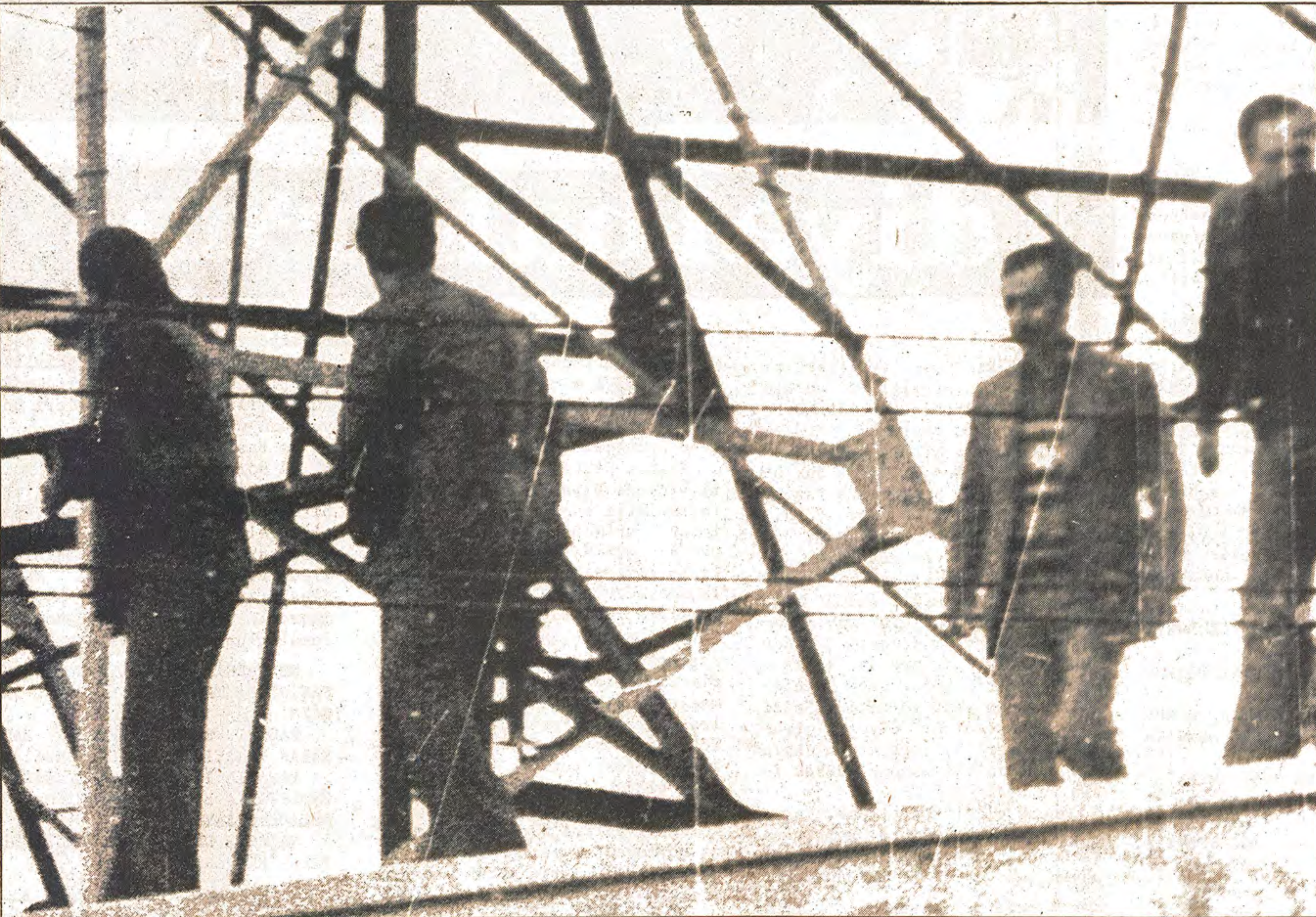
10 Mayıs 1977
250 Kuruş

1 MAYIS KATLİAMININ SORUMLULARININ YALAN VE SAHTEKARLIKLARINI YIKALIM

İŞTE KATİLLER! FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN HALKA KARŞI SALDIRDIĞI REVİZYONİST DİSK YÖNETİCİLERİNİN "MAOCULARA SALDIRSIN" DİYE SIRTINI SIVAZLADIĞI ELİ TOMSONLU, ÇELİK YELEKLİ MİT, KONTR-GERİLLA KATİLLERİNDEN BİRKAÇI SULAR İDARESİNİN DAMINDA.

(Fotoğraf: HALKIN YOLU)

HALKIN YOLU

KARŞI-DEVRİMİN TERTİPLERİNİ BAŞ DÜŞMANA KARŞI BİRLEŞEREK BOŞA ÇIKARACAĞIZ

Gerçekler gizlenemiyor. 1 Mayıs katliamının sorumluları kanlı ellerini gizleyemiyor. 34 kişiyi katledenler halkı korkutacaklar, sokağa çıkamaz hale getirebileceklerini, "maocu vatan hainleri" diye utanmazca yalan söyleyerek proleter devrimcileri devrim mücadelesinden koparabileceklerini, halkı proleter devrimcilere düşman edeceklerini umuyorlardı. Bu hesapları bir bir boşa çıkıyor, yıkılıyor. İşte yandaki resimler: makinalı tüfekli MİT, kontr-gerilla canileri, halk düşmanlarının beslemeleri...Demirellerin,Türkeşlerin, 12 Mart eskisi İçişleri Bakanının, Amerikan emperyalistlerinin, halkın ve proleter devrimcilerin üzerine saldıkları zavallılar... Siz, bu zavallıları halka karşı salanlar, siz halkın sırtından saltanat sürdüğünüz düzene karşı olan herkese karşı, ölüm ve kan kusanlar. Siz "maocu vatan hainleri" diyerek gece-gündüz tüm güçleriyle ülkenin bağımsızlığı, halkın özgürlüğü için mücadele eden proleter devrimcileri, halktan tecrit edebileceğini sananlar! Köhnemiş silahlarınızla istediğinizi gerçekleştiremeyeceksiniz. Halk kitlelerini siyasetten koparamayacaksınız, halkın bağımsızlık ve demokrasi ateşini söndüremeyeceksiniz. Çünkü silahlarınız sert bir kayaya proleter devrimci harekete çarpıyor. Proleter devrimciler, sizin kanlı bir tertibinizden telaşa kapılıp, tabanları yağlayarak devrim mücadelesinden kaçanlar değildir, kan görünce teslimiyet bayrağı açarak kucağınıza kaçanlar değildir, proleter devrimciler şaşmaz ideolojileriyle hareket ediyorlar, halka ve devrime olan inançlarından güç alıyorlar. Proleter devrimciler sizin kurşunlarınıza, panzerlerinize, işkencelerinize göğüs gererek bileniyorlar, çelikleşiyorlar. Bunun için devrime ve halka inançları zayıf ve sahte olanlar sizin karşı-devrimci kampanyanıza alet olurken, proleter devrimciler ayakta durdular. 1 Mayıs katliamının sorumlularının iki süper devlet ve uşakları olduğunu ortaya koydular ve katliamın sorumlularının kanlı ellerini ortaya serdiler, seriyorlar ve serecekler.

Geçen sayımızda 1 Mayıs katliamının nasıl tezgahlandığını ve sorumlularını ortaya sermiştik, şimdi bu gerçeği belgeliyoruz ve sorumluları halkın önüne çıkamaz hale getirinceye kadar devam edeceğiz.

Bugün geniş kitleler 1 Mayıs katliamının tertipçisi MİT katillerini görmektedir. Halkın en ileri unsurları revizyonist DİSK yöneticilerinin bu katliama nasıl zemin hazırladıklarının da farkındadır. Revizyonist DİSK yöneticileri hergün proleter devrimcilere "maocu caniler" diye saldırdıkça, halk düşmanı yüzleri açığa çıkıyor. Onlar 1 Mayıs mitingini işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadelesi için değil, yeni çarların borazanı bizim Radyonun "1 Mayıs'ta maoculara son darbeyi vuracağız" talimatını yerine getirmek için düzenlediler. Bunun için faşist diktatörlüğün polisini, panzerini, MİT katillerinin meydanı doldurmasına göz yumdular. Ve katliamdan sonra "polis maoculara karşı görevini yeterince yerine getirmedi" diyorlar. Bunlara göre resimdeki eli tomsonlu katiller görevlerini yeterince yerine getirmemiş, yeterince kan dökmemiş! Revizyonist DİSK yöneticileri şimdi bir yandan proleter devrimcilere "maocu caniler" diyerek eli tomsonlu katilleri himaye ediyor, bir yandan da masum pozlara girerek 1 Mayıs şehitlerinin kanına bulaşmış ellerini gizleyebileceklerinin, kendi lehlerine ve efendileri Rus sosyal-emperyalizmi lehine etki yaratabileceklerini sanıyorlar. Hayır, buna izin vermeyeceğiz. Onların kanlı ellerini, nasıl bu düzenden yana olduklarını, faşist diktatörlüğü koruduklarını ortaya sereceğiz. Bağımsızlık ve demokrasi isteyen her yurtsever ve demokrat, tüm halkımız bu vatan satıcılarının yüzünü açığa çıkarmak için sebatla ve kararlılıkla çalışmalıdır.

(Devamı Sayfa 8'de)

Demir Dökümlü Bir Avuç Sosyal-Faşist Besleme Proleter Devrimcilere Saldırdı:

Sahte Sosyalistler Boşuna Direniyorlar, Revizyonist Çember Kırılacaktır

27.4.1977 çarşamba günü gündüz vardiyasına "Yaşasın 1 Mayıs" özel sayısını dağıtmak için Demir Dökümün kapısında beklerken baş temsilci Turgut Alaağaçın komutasında Yılmaz, Yaşar, Remzi gibi sosyal-faşist beslemeler sopalarla bize saldırdılar. Başlangıçta geniş işçi kitlesi de saldırıya katıldı. Çünkü fabrikada "faşistler geldi" diye anlatmışlar. Daha sonra biz devrimci olduğumuzu ve bunların sosyal-emperyalizmin yayılmacılığına hizmet eden sosyal-faşistler olduğunu bağıra bağıra anlatınca, geniş kitle önce kayıtsız kaldı ve daha sonra bize yönelen saldırıları engellemeye çalıştılar. Fabrikada birkaç MSP li ve MHP'li işçi var. Sosyal faşistler onlarla birlikte bize saldırdılar. Bizler, "maskeniz düşüyor" diye konuştukça onlar, daha da azgınlaşıyorlardı.

Bu olaydan sonra Demir Dökümlü işçiler bunu tartışmışlar. Proleter devrimcileri savunan bazı işçi arkadaşları işten atmakla tehdit etmişler.

Demir Dökümlü arkadaş! Baş temsilci Turgut Alaağaç, Yaşar Soykal, Yılmaz Kırlak, Remzi Aydın gibi sendika ağalarının uşaklığını yapan hainlerden hesap sormalıyız. Geçtiğimiz kışın işten atılan arkadaşları revizyonist sendika ağaları ve işveren temsilcileri işbirliği yaparak attılar. Bunu hepimiz biliyoruz. Bunların hesabını sormalı, revizyonist zinciri kırmalıyız.

NE AMERİKA NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

Alibeyköy'den Bir Grup Proleter Devrimci

HACER İPEK HALKIN YOLUNDA İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİNE KARŞI MÜCADELEDE ŞEHİT DÜŞTÜ

Hacer yoldaş, 1 Mayıs'ta işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününü kutlamanın coşkusuyla doluydu. Halk düşmanlarına karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde bir sıra neferi olarak yer aldı. Onun iki süper devlete ve uşaklarına karşı yükselen devrimci sesi, 1 Mayıs alanına yürüyen onbinlerin sesinin kararlı bir parçasıydı.. Faşist diktatörlüğün tezgahladığı ve sosyal-faşistlerin zeminini hazırladıkları saldırıda vatan satıcısı katillerin kurşunlarına hedef oldu. Ama bu kurşunlar onun halka ve devrime inancını yokedemedi. Bu inanç devrimcilerin yüreğine gömüldü. Anısı mücadelemizde yaşayacak. Katillerinin yakasını bırakmayacağız.

trabzon'da

"1 MAYIS ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ" MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜ TERTİP KOMİTESİNİN HALKIN YOLU'NA AÇIKLAMASI,

BASINA AÇIKLAMA,

Son yıllarda 1 Mayıs işçi bayramı ülkemizde yeniden kutlanmağa başlanıyor. Bizler üç gazetenin yapmış olduğu çağrıya uyarak şehrimizde 1 Mayıs'ı kutlama mitingi düzenledik.

Halkın mücadelesinden paniğe ve telaşa kapılan uydurma gerekçelerle miting ve yürüyüşleri önlemeğe çalışıyorlar. Bize de "Ön seçim" ve "Bahar bayramı" gerekçe göstererek mitingi 7 Mayıs'a ertelediler. Böylece vazgeçebileceğimizi düşündüler. Biz de geri dönmeyerek 7 Mayıs'ta da olsa mitingi yapacağımızı söyledik.

1 Mayıs'ı kutlama mitinginin önündeki engeller sadece faşistler değildir. Rus emperyalizminin beşinci kolları daha şimdiden dedikodu ve yalanla kitlelerin mitinge katılmasını önlemeye çalışıyorlar. Sosyal-emperyalizme alet edemedikleri kitle hareketlerini bölmeğe ve sabote etmeye gayret ediyorlar. Böylece halk düşmanı yüzlerini saklıyamıyorlar. Ancak halkımızın yükselen mücadelesi proleter devrimcilerin önderliğinde bütün engelleri aşarak zafere ulaşacak 1 Mayıs'ı kutlamamızı hiç kimse engelleyemeyecektir.

TRABZON Miting ve Yürüyüş Tertip Komitesi

gaziantep'te

Dünyanın ve Türkiye'nin her yerinde "uluslararası proletaryanın birlik ve mücadele bayramı 1 Mayıs'ı kutlama" çalışmaları sürerken bir çok hata ve eksikliklere rağmen şehrimizde de 1 Mayıs çalışmaları başladı ve sürmekte.

Esas amaçları 1 Mayıs işçi bayramının ülke çapında kutlanmasını engellemek olan faşistler ve faşist diktatörlüğün bekçi köpekleri olan güvenlik kuvvetleri son günlerde her yerde olduğu gibi şehrimizde de bir terör havası estirmeye başladılar.

Ortak afişleri yapıştırmak için savcılığa müracaat eden arkadaşlara faşist C.Savcısı şu cevabı vermiştir. "Bu afişler için alındı belgesi vermeye gerek yok. Afişlerin üzerinde sorumlu olan dergilerin isimleri var, bundan dolayı yapıştırmanızda bir sakınca yok ve kimse de size müdahale etmez; etmeyecektir."

İzin alındığından bir gün sonra (izin geç alındığından aynı gün afişleme yapılamadı) 2 gün üstüste yağmur yağdığından afişleme yapılamadı. 24.4.1977 pazar günü afişleme yapılmaya başlandı. Şehrin tüm bölgelerinde ayrı ayrı afişleme yapılacağı için 100-150 şer kişilik gruplar oluşturulmuştu. Hoşgör grubunda afişlemeye başlayan arkadaşlar ilk başlarda gayet disiplinli ve merkezi bir şekilde afişleme yapıyorlardı ve herkes dikkatli ve düzgün hareket ediyordu. Fakat afişlemenin sonlarına doğru bu merkezi yapının bozulması ve sorumlu arkadaşların da bu duruma müdahale edememesi sonucu tüm ilk katler dağıldı ve herkes başıboş hareket etmeye başladı. Tam bu gevşeklikler başladığı anda 2 minibüs elleri otomatik stenli ve tabancalı halk düşmanı toplum polisleri hiç bir şey sormadan afişlere izin alındığı halde aniden afiş yapıştıran arkadaşlara saldırdı ve rastgele ateş etmeye başladı. Birdenbire ne olduğunu anlayamayan arkadaşlar, daha çok dağıldı bunu fırsat bilen polisler sağa sola ateş ettikten (devamlı) sonra önlerine gelen herkesi yakalamaya başladı kesin olarak bilinmemesine rağmen 18 kişiye yakın arkadaşımızı olay yerinden alıp arabaya atıyorlardı. Silahlı saldırı ve önüne gelen herkesi yakalama işi gece saat 10.30'dan 01.30'a kadar devam etti. Faşist polisler ellerine geçirdikleri arkadaşlara daha karakola götürmeden arabanın içinde işkenceye (copla, tekmeyle, tokatla) başladılar. Sabaha kadar olayla ilgisi olmayan bir çok arkadaşın evlerini basıp suçsuz yere I. şubeye götürdüler ve işkence yaptılar (hâlâ da yapmaktalar). Olayın üzerinden iki gün geçtiği halde hâlâ mahkemeye çıkarılmadılar.

Bizlerin, ne gücünü iki süper devletten alan faşist diktatörlüğün baskı ve terörü, ne de hakim sınıfların kuklası faşist polislerin saldırıları ve yıldırma politikaları 1 Mayıs işçi bayramını kutlamamızı ve güçlü bir şekilde "YAŞASIN 1 MAYIS, YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ" diye haykırmamızı engelleyemeyecektir.

-YAŞASIN 1 MAYIS!

-BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

- NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

- KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

GAZİANTEP'ten Bir Grup Proleter Devrimci.

mazgirt'te

Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin, ortaklaşa yayınladıkları 1 Mayıs afişlerini, asmak ve mitingin yapılacağının propagandasını yapmak için üç siyasetten bir gurup arkadaşla köylere çıktık.

1 Mayıs afişleri ve Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu dergilerinin birlikte dağıtımlarını da yapıyorduk. Köylüler ilgi gösteriyorlar, bütün dikkatleriyle 1 Mayıs'ın ne demek olduğunu dinliyorlardı. Mazgirt'e bağlı bir köyde (Lödek) afiş ve dergi dağıtımı yapıyorduk, çeşmeye "herkese iş, köylüye toprak, halka hürriyet" sloganını yazıyor ve yan taraflarına 1 Mayıs'la ilgili afişleri asıyorduk. Lödek'te jandarmalarla karşılaştık. Ve jandarmalar "ne yaptığımızı" sordular ve çantaları karıştırdılar ve Halkın Yolu'nun 10. sayısını yerlere atarak çiğnediler. Lakin jandarmalar bir arkadaşımızı götürmek istedilerse de köylüler karşı çıkarak götürülmesini önlediler. Mücadelemiz durmayacak sürecek, ne jandarma baskısı ne de faşist ve sosyal-faşist baskılar; gelişen mücadelemizi önleyemeyecektir.

Çoğunlukla, işçilerin ve köylülerin birlikte mücadelesini köylülere anlatıyorduk. Köylüler bizlere şunu söylüyorlardı: "siz kendi aranızda birlik değilsiniz, sizler birleşirseniz, işçiler ve köylüler de birleşir ve arkanızdan geliriz" diyorlardı. (Gezdiğimiz 25 köyde de çoğunlukla bu sözü vurguladılar).

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!

Mazgirt Lisesi'nden, Bir Grup Devrimci

GAZETEMİZ SAHİBİ GÖZALTINDA TUTULDU, GAZETE BÜROSU BASILDI

Gazetemize yönelen baskıları tesirsiz kılalım!

1 Mayıs katliamını tezgahlayan karşı-devrimci güçler, şimdi zafer kazanmış edasıyla proleter devrimcilere ve bunun bir parçası olan devrimci yayın organlarına saldırıyorlar. Tercüman, Günaydın, Hürriyet gibi karşı-devrimin azılı sesleri, M.Ertürk gibi Rus uşakları ağız birliği etmişçesine halkın bağımsızlık, demokrasi mücadelesinin zafere uluşmasından başka kaygısı olmayan gazetemizi ve öteki yurtsever devrimci yayın organlarını hedef gösterdiler. Ve faşist diktatörlük de bu öğütlere uyarak gazetemize karşı yoğun bir saldırıya geçti. Gazetemiz sahibi Sadun Sönmez gözaltına alınarak, 1 gece emniyette tutuldu. Gazete büromuz basılarak, büroda bulunan gazetelere el kondu. Ama bütün engellemeler gazetemizin çıkışını engelleyemedi.

Karşı-devrimin basın tekelleri proleter devrimci harekete karşı hergün yaygaralar koparırken, bugün yoğun baskı altında çıkabilen gazetemizin kitlelere ulaşması çok önemlidir. Çünkü gazetemiz halk kitlelerine gerçekleri iletecektir, halk düşmanlarının kanlı ellerini ortaya serecektir. Bu yüzden tüm baskılara karşı kararlılıkla göğüs gereceğiz. Ve özellikle gazetimizin en geniş kitlelere en yaygın şekilde iletilmesi için var gücümüzü seferber etmeliyiz:

Bunun için,

Bir tek "Halkın Yolu" nüshası bile ziyan olmamalı, halkın eline ulaşmalıdır.

Sürekli toplu satışlar düzenlenmeli, HALKIN YOLU'nun sesi meydanlarda, fabrika önlerinde yükselmelidir.

Her gazete bayisinin gazetemizi dağıtması sağlanmalı, yeni bayilerin özellikle gazetemizin ulaşamadığı yerlerdeki bayilerin gazetemiz ile temas kurması için çalışılmalıdır.

Her araçtan yararlanılarak gazetemizin görüşleri yaygınlaştırılmalıdır.

Karşı-devrimin güçleri gazetemizin sesini susturabileceklerini umuyorlar, biz onlara, gazetemizin satışını iki katına çıkararak cevap vereceğiz. Halk düşmanları gazetemizi yırtarak, toplayarak yok edeceklerini umuyorlar, biz onlara HALKIN YOLU-nu en ücra köyden en küçük fab--rikaya kadar ulaştırarak cevap vereceğiz.

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN * YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Cağaloğlu - İstanbul * ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul * BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET * ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. * ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.

aşkale'de

1 Mayıs 1977 Pazar günü Aşkale devrimcileri olarak; 1 Mayıs'ı kutlamak için bir toplantı yapıldı.

Toplantıda 1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının bayramını, uluslararası işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olduğu belirtildi. Sonra bir işçi arkadaş Türkiye'deki işçi sınıfının tarihini ve faşizme-revizyonizme karşı mücadelesini anlattı.

Konuşma yapan bir arkadaş 1 Mayıs'ı proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin inşası için bir adım yapalım şeklinde belirtti. Toplantı boyunca Amerika ve Sovyet sosyal-emperyalizmi teşhir edildi. Sosyal-faşistlerin DİSK'in başına çöreklendiği belirtildi ve mücadeleyi faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı 1 Mayıs ruhuyla daha da yükseltelim şeklinde konuşmalar yapıldı.

Toplantı da 1 Mayıs Enternasyonal marşı ve devrimci marşlar söylendi. Devrimci yurtsever basına özgürlük kampanyası açıldı ve imzalarını arkadaşlar atarak baskıları protesto ettiler.

Toplantıdan sonra bazı dersler çıkardık. Toplantı yapılma--dan önce tam yeterli hazırlıklar yapılmamıştı ve işçi - köylü arkadaşlardan tam bir organizasyon kurulamamıştı. Çıkardığımız ders şu oldu. Devrimci toplantılar yürüyüşler ve mitinglerde devamlı iyi bir şekilde hazırlıklı olmalıdır. Mümkün olduğu kadar halkla bütünleşerek mücadeleye atılmak gerekir. Halkın bağımsız güçlerini seferber etmeyi amaç edinmeliyiz.

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

KAHROLSUN SARI SENDİKA VE REVİZYONİST SOSYAL-FAŞİST SENDİKA AĞALARI!

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

YAŞASIN 1 MAYIS!

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ VE HALKLARIN BİRLİĞİ, MÜCADELESİ, DAYANIŞMASI!

AŞKALE'li Proleter Yurtsever DEVRİMCİLER

diyarbakır'da

Biz Halkın Yolu taraftarları olarak Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu taraftarları ile birlikte "1 Mayıs Devrimci Proletarya Bayramı, Miting ve Yürüyüşü" nü tertipledik. Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü miting izni verdi. Ancak tertip komitesi imzalı halkımıza başlıklı emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, faşizmi, sosyal-faşizmi ve milli zulmü protesto eden bildirinin yayınlanmasına izin vermediler. Mitinge izin verdikten sonra da sürekli olarak tertip komitesine "mitingi yapın da sizi görelim", "sizi kim teşvik ediyor" diyerek tehdit ettiler. Mitinge 4 gün kala da ön seçimleri bahane ederek izin vermediler.

Ancak hiçbir engelleme proleter devrimcilerin 1 Mayıs uluslararası proletarya birlik ve dayanışma ve mücadele gününü kutlamasına engel olamaz. Kürt milleti üzerindeki ulusal boyunduruğa karşı mücadeleyi uluslararası proletaryanın mücadele, birlik ve dayanışma günü ile birleştireceğiz.

Faşist diktatörlüğün engelleri yanında Diyarbakır'da sosyal-faşistlerin öncülüğünde de proleter devrimcileri tecrit kampanyası açıldı. "Maocu bozguncu" ların işçi sınıfı bayramını kutlayamayacaklarına ilişkin basına açıklama yaptılar.

Faşist diktatörlükle sosyal-faşistler kolkola proleter devrimcilere karşı birleştiler. Amaçları halkımızın iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı verdiği mücadeleyi engellemek, kitle hareketlerini bastırarak, özel olarak da Kürt milli hareketini boğmaktır.

Revizyonizme karşı olduklarını söyleyen şvancılar da TKP'li sosyal-faşistlerle ortak basın açıklamasına imza attılar. Revizyonizm ile ittifak yaparak revizyonizme karşı mücadele ediyoruz denilemez. Rus işbirlikçilerine karşı tavır alınmadan Kürt milli hareketi de ileri boyutlara ulaştırılamaz.

Ne faşist diktatörlüğün zulmü ne de sosyal-faşist ihanet halkımızın iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadelesini engellemediği gibi Kürdistan proletaryası ve yoksul köylülüğü ile devrimci gençliğin 1 Mayıs uluslararası proletarya birlik, mücadele ve dayanışma gününü kutlamalarına engel olamayacaktır.

NE AMERİKA NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILAR 1 MAYIS'I ENGELLEYEMEZ!

YAŞASIN 1 MAYIS ULUSLARARASI PROLETARYA BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE BAYRAMI!

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

DİYARBAKIR'dan Halkın Yolu taraftarı Proleter Devrimciler

MAYIS ..

adana'da

Halkın Yolu, Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu gazetelerinin yurt çapında başlatmış oldukları 1 Mayıs Dünya İşçilerinin Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü kampanyasının bir parçası olan miting ve yürüyüşte Adana'da yapıldı.

1 Mayıs işçi bayramında tüm dünya işçileri gibi Türkiye proletaryası ve ezilen halkları da işlerini, çalışma yerlerini bırakarak, şartellerini indirerek meydanları doldurdu. Adana'da da proleter devrimciler tüm güçlüklere, aksaklıklara ve tecrübesizliğe rağmen 1 Mayıs'ı miting ve yürüyüş yaparak kutladılar. Adana açısından mitingin önemi büyüktür. Herşeyden önce yıllardan sonra ilk defa proleter devrimciler işçi sınıfının bu önemli gününde kitlelerle birleşme, grupçuluğu tekkeciliği yıkma yolunda adım atıp, kitlelere öncülük ettiler.

Adana'da uzun zamandan beri kitle hareketi yapılmamış ve devrimciler kitle hareketlerine öncülük edememişlerdi. Yapılan miting ve yürüyüş Adana'lı devrimciler açısından da kitlelerle birleşme ve kaynaşma yolunda atılan önemli bir adım oldu.

Miting ve yürüyüş bazı olumsuzluklara rağmen şimdiye kadar yapılan kitle hareketlerine nazaran olumlu bir gelişim gösterdi. Çevreden de katılan devrimcilerle 6000 kişiye yaklaşan bir topluluk "Yaşasın 1 Mayıs", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm", "Kürdara Azadi", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Milletler Özgür, Halklar Birlik Olmalıdır" vb. sloganları haykırarak miting alanında toplanıldı.

Burada Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği taraftarı arkadaşlar konuşma yaptılar. 1 Mayıs'ın önemi, kampanyanın nasıl ele alınması gerektiği, proleter devrimcilerin görevleri hakkında konuştular. Gençlik ve öğretmenler adına yapılan konuşmalarda da gençlik üzerine yapılan ırkçı, gerici baskılar kınandı. Öğretmenler üzerindeki baskılar ve TÖB-DER'deki sosyal-faşist işgal lanetlendi. Öğretmenlerin, öğrencilerin, işçilerin, köylülerin, tüm emekçi halkımızın kurtuluşunun ancak Demokratik Halk Devrimiyle mümkün olabileceği belirtildi.

Konuşmalarda en önemli eksiklik hoparlörün zamanında, temin edilememiş olmasıydı. Bu tecrübesizliğimizle birlikte, kampanyanın bazı zaaflarından dolayı olmuştur.

Konuşmalardan sonra konvoy halinde yürüyüşe geçilerek emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşist diktatörlüğe, sosyal-faşizme karşı sloganlar atıldı. Polislere karşı takınılan uzlaşmaz tavır polisleri geriletti. Bir çok defalar çeşitli bahanelerle alınan arkadaşlar, kararlı bir şekilde direnilerek polisin elinden geri alındı.

Yürüyüş sonuna gelindiğinde kısa bir konuşma, 1 Mayıs şiirinden sonra kitleler tek bir yumruk tek bir yürek olarak devrim andını içtiler. Bu sırada iki arkadaş yeniden polis tarafından alındı. Kitleler polisin üzerine yürüyerek arkadaşları geri aldılar ve gruplar halinde dağılındı.

Adana'da miting bazı olumsuzluklarına rağmen devrimciler arasındaki bağları geliştiren, devrimcilerin birliğine hizmet eden bir gün oldu. 1 Mayıs bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde proletaryanın bayrağının yükseldiği proletarya partisinin yeniden inşası yolunda atılan bir adım oldu.

Aydınlık-Halkın Sesi taraftarları bunun bir kitle mitingi olamayacağı, gençliğin geleceği miting olacağı gerekçesiyle katılmayacaklarını belirttiler ve katılmadılar da.

Mitingi bir çok demokratik kuruluş ve Yeni Haber-İş Sendikası Adana şubesi destekledi.

Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Sosyalist Devrim Partisi yardımcı olacaklarını belirttiler.

YAŞASIN 1 MAYIS!
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

ankara'da

Bu yıl devrimciler, proletaryanın mücadelede birlik ve dayanışmasını ifade eden 1 Mayıs kutlamaları için güçlerini birleştirdiler.

Sosyal-faşistlerin ve küçük burjuva orta yolcuların aksine, 1 Mayıs kutlamalarını ülkenin en ücra köşelerine yaygınlaştırmak için özel bir özen gösterdik. 1 Mayıs kutlamaları ülkenin dört bir yanında dalgalanan bir isyan bayrağı olmalıydı. Ankara'da tertiplediğimiz miting buna olumlu bir örnektir. Ankara'da düzenlenecek bir mitingin önemini gözönüne alarak, çalışmalara sıkıca sarıldık. Gerekli hukuki işlemleri yerine getirip defalarca başvurduğumuz halde iktidar ve yetkililer, mitingi engellemek için ellerinden geleni yaptılar. DİSK yetkililerinin, kendi denetimleri dışındaki çalışmaları "gayrimeşru" ilân ederek, kutlamalara ipotek koyma girişimleri, iktidarı, engellemelerinde daha da pervasız kılıyordu. Bu şartlarda izin ancak üç gün önce alınabildi. Genel olarak canlı yürüyen kampanya, miting izninin alınmasıyla daha da canlandı. Elimizdeki sınırlı imkânlarla miting hazırlıklarına giriştik. Bağış toplanmasını hızlandırdık. Afiş, bildiri, çağrı ilânları, mitingin ses düzeni ve işin en kötüsü diğer devrimci kişi ve kuruluşlarla ilişkiler çok kısa bir dönem içinde gerçekleştirildi. Afişler gündüz gözüyle şehrin bütün köşelerine yapıştırılıyor, iktidarın uyarılarına rağmen halktan geniş maddi destek sağlanabiliyor, bildiriler ilgi ile okunuyordu. Mitingi güçlendirmek için ev ev, kahve kahve dolaşılarak emekçiler mitinge çağrılıyor, 1 Mayıs'ın anlamı açıklanıyordu. Başından sonuna kadar çalışmalarda halkın ilgisini ve yakın desteğini gördük. Bu durum bizim kitlelere güven anlayışımızın kökleşmesine gerçekten yardım etti.

Saat 11'le birlikte, semt ve yurtlardan hareket eden devrimci gruplar, Tandoğan'da birikmeye başladı. Emekçilerle ilişkilerin daha çok, gecekondu mahallelerinde yoğunlaşması, emekçilerin mahallelerdeki gençlik gruplarıyla mitinge katılmasında göze çarpıyordu. Tertip komitesinin hazırladığı parlak renkli pankart ve flâmaların yanısıra, gelen gruplar kendi hazırladıkları pankartları ile miting alanına doğru ilerlerken, sloganlar bağırıyor, daha önce alana yerleşenlerin karşılık vermesiyle heyecan bir kat daha artıyordu.

Faşist baskı açık bir şekilde göze çarpıyordu. Gelen kadınlı erkekli gruplar, sert bakış ve küfürlerle defalarca arandı. Pankartlar ve satış için getirilen gazetelere polis elkoymaya çalıştı. Halkın gözünde mitingin meşrutiyetine gölge düşürmek, söz de halka gözdağı vermek gayretiyle, otomatik silahlı yüzlerce polis, motorize askeri birlikler, panzerler alan ve çevresini adeta işgal etmişti. Polis kalabalık içinden gözüne kestirdiği bazı devrimci arkadaşları almayı başaramadığı halde, giriş ve çıkış yollarında birçok devrimci ve yurtseveri gözaltına alabilmek için her yolu denedi ve 10-15 kişiyi adeta kaçırdı.

Saat 2'ye doğru alan doluvermişti. Rengarenk pankartlar, Kızıl 1 Mayıs bayrakları, Enternasyonal'in büyük amblemi gölgesinde coşkuyla haykırılan ortak devrimci sloganlarla miting başladı. 12 bin kişiye yakın devrimci topluluk, tek bir ağız tek bir yürek, sınıf düşmanlarına karşı mücadele isteğini ifade ediyor, bütün ülkelerin devrim güçleri ile enternasyonalist dayanışmanın güzel bir örneğini veriyordu. Kürt ulusu üzerindeki milli boyunduruğa kararlılıkla karşı çıkan sloganlar büyük bir destek görüyordu. Ortak çalışma bir çok gerçeği ortaya koydu; tabanda, emekçilerde devrimcilerin ve halkın Marksizm-Leninizm etrafında güçlü bir birlik isteği vardır. Bu durum mitinge bir çok bakımdan olumlu bir nitelik kazandırdı. İstisnai bir kaç durum dışında slogan yarışı olmadığı gibi, derin bir yoldaşlık havası herkesi etkiliyordu.

Devrimci yoldaşlar anısına yapılan saygı duruşundan sonra Enternasyonal, Avusturya İşçi marşı, 1 Mayıs marşı ile "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları alanı çınlattı. ... Bu, proletaryanın uluslararası Marksizm-Leninist çizgi, Mustafa Suphi, Şefik Hüsnülerin devrimci yolunda sebat ettiğini gösteriyor. Bu; 15-16 Haziranları yaratan devrimci Türkiye Proletaryasının devrim davasına olan sarsılmaz bağlılığın ifadesidir. Bu düşünce ve inancı dile getiren şiirlerin ardından konuşmalara geçildi. Önce Halkın Yolu adına bir işçi söz aldı. Kendisi Ankara'nın büyük bir fabrikasında işçi olarak çalışmaktaydı. Topluluğu selamladı. Derin bir berraklıkla uluslararası ve iç durumu açıklıyor, Marksizm-Leninizm, parti meselesinin aciliyetini, Demokratik Halk Devrimi'nin genel ve özel programının prensiplerini ilân ediyordu. Topluluğun büyük ilgi ve coşkuyla izlediği arkadaşımız şöyle dedi: "Bugün ülkemizde... gerçek bir Marksist-Leninist Proletarya partisine olan ihtiyaç her zamankinden daha acildir.... Biz işçiler hain TKP ye derin bir sınıf kini besliyoruz... Ülkemizde bir yeniden inşa gündemdedir.... Biz böyle bir partiyi mutlaka oluşturacağız" Ayrıca arkadaşımız şunları ekledi: "Bizi bugün herzamankinden daha büyük ve zor görevler bekliyor, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı bütün halk birleşmeli, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini sımsıkı kavramalı, savaş ve istilaya karşı hazırlığı bir an bile ertelememeliyiz."

Daha sonra kürsüye, Halkın Kurtuluşu'ndan bir arkadaş geldi, devrimin ve proleter devrimci hareketin meselesine ilişkin bir konuşma yaptı. "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganları alanı inletti. Ardından Halkın Birliği ve Kürt Marksist-Leninistlerinden arkadaşlar benzer konuşmalar yaptılar. Türkiye Birlik Partisi'nden bir yurtsever de konuştu ve dostça karşılandı. Bu arada evlat acısını yürekten dile getiren devrimci analar söz aldı, onların konuşmaları iktidardan ve düşmanlardan derman beklemiyor, aksine tüm analara güçlü bir mücadele çağrısını ifade ediyordu. Birleşelim ve evlatlarımızın yanında mücadeleye atılalım!

Konuşmalar bir hayli uzun sürmesine rağmen ilgiyle izlendi, ancak zamanın uzaması topluluğun sabırsızlığına yol açıyordu.

Bu arada vakit bir hayli ilerlemiş, yürüyüşün kıpırdanışları başlamıştı. Saflar düzenlenip yürüyüş durumuna geçildi. Pankart ve flamalar gerildi, bayraklar yeniden yükseldi. Yalnız durumu yeniden gözden geçiren tertip komitesi mücadelenin genel çıkarlarını cesaretle ele alarak, muhtemel gelişmeleri, bir dizi istihbaratı değerlendirdi ve yürüyüşe geçilmemesine karar verdi. Ve kararı uyguladı. Devrim andı ve enternasyonal marşının gür sesi, mitingin bittiğini vurguladı, mücadele devam ediyor. Ülkenin dört bir yanında mücadele yürüten devrimcilerin bilmesi gereken önemli bir gelişme de şudur: Halkın Sesi menşeviklerinin proleter devrimcilik adına yaptıkları, kaygı vericidir. Onlar miting ve yürüyüşü zayıflatmak için hummalı ve plânlı bir faaliyet sürdürdüler. Her tarafta mitingin "zaten zayıf" olacağını, ancak "2-3 bin kişinin" toplandığını utanmadan söyledikleri gibi katılmak isteyenleri engellemeye çalıştılar, hakettikleri cevabı da almışlardır.

Mitingi düzenleyen devrimcilerin "sosyal-faşistlerin aleti" durumunda olduklarının propağandasını yaptılar. Ama görülen o ki bu insanların hevesleri kursaklarında kalmıştır. Halkın Sesi-Aydınlık menşevikleri 1 Mayıs'ta Taksim meydanında faşist diktatörlüğün tertiplediği katliamın ardından da, açılan proleter devrimcileri karalama kampanyasına, faşistler ve sosyal-faşistlerle aynı korodan katılmıştır. Proleter devrimcileri "karalama", iftira atma kampanyasının en önünde yürümüştür. Halkın Sesi-Aydınlık menşeviklerinin bu tavrını nefretle karşılıyoruz. Aydınlık menşeviklerinin korkusu, burjuvazinin korkusudur, o da hızla gelişip güçlenen proleter devrimci hareketten korkuyor, bu gelişimi bastırmaya çalışıyor.

İstanbul'da, Taksim alanındaki 1 Mayıs mitinginde faşist diktatörlük, halkımıza ateş açtı. 40'a yakın ölü var. Ardından bu katliamın sorumlusu olan faşistler ve sosyal-faşistler, proleter devrimcileri karalama kampanyasına giriştiler. Onların halka ateş açtığı iğrenç yalanını yaymaya çalıştılar.

Şehitlerimiz adına bir kere daha and içeriz ki, işçi sınıfı ve halkımızın kurtuluşu için daha kararlı ve azimli, yılmadan mücadele edeceğiz.

Şimdi karşı-devrimci propagandayı püskürtmek, halkımıza gerçekleri açıklamak için, bir an bile gerilemeden çalışalım. Devrimci propagandayı yaygınlaştıralım.

denizli'de

HALKIN YOLU, HALKIN BİRLİĞİ, HALKIN KURTULUŞU dergilerince başlatılan, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'ı güçlü bir şekilde kutlama kampanyasının bir parçası olarak, 1 Mayısta NAZİLLİ'de proleter devrimciler tarafından bir miting düzenlenmiştir. Proleter devrimciler daha bir çok yerde miting düzenlemek istemişlerse de, faşist diktatörlüğün engellemesiyle karşılaşılmış, bu yüzden Ege çapında yanlızca Nazilli'de miting düzenlenebilmiştir. Mitinge HY, HB, HK, D.Yol taraftarı 5 bine yakın devrimci katılmıştır. Mitingin daha kalabalık olmamasının nedeni, birçok köy ve kasabaları da kapsayan geniş çapta bir çalışmanın yapılamayışıdır. Nazilli'deki arkadaşların, ilk miting tecrübesi geçirmeleri ve son günlere kadar İzmir ve Denizli'deki proleter devrimci arkadaşların da kendi illerinde miting düzenlemek için yaptıkları çalışmalar ve buna karşılık faşist valilerce izin verilmemesi Nazilli'deki mitingin daha güçlü bir şekilde kutlanamamasında belirli ölçüde etkili olmuştur.

Mitingte HY, HB, HK, D. Yol görüşlerini savunan arkadaşlar birer konuşma yapmışlardır. Bu arkadaşlar 1 Mayısın önemi, 1 Mayısa girerken içinde bulunduğumuz ulusal ve uluslararası durum ve bu durum çerçevesinde kavranılması gereken görevlerin ne olması gerektiği üzerinde durmuşlardır.

HY, HB, HK'nin görüşlerini savunan arkadaşlar 1 mayısın önemi üzerinde durmuşlar; faşistlerin, işçi sınıfının bu büyük gününe açıkça küfretmelerini, sosyal-faşist sendika ağalarının bu günü kendi sosyal-faşist diktatörlüklerini kurma yolunda kullanmaya çalışmalarını teşhir etmişler, 1 Mayısın revizyonizmin ve gericiliğin değil, proletaryanın devrimci mirası olduğunu ve bu bakımdan 1 Mayısın sosyal-faşistler ve faşistlere karşı kesinlikle korunması ve sahip çıkılması gerektiğini belirtmişlerdir.

Proleter devrimciler; dünyanın en zalim ve en saldırgan güçleri halkların ve ezilen ulusların baş düşmanı ve 3. paylaşım savaşının kaynakları, 2 süper devletin saldırgan siyasetlerini teşhir etmişler, savaş kaynağı 2 süper devlete ve onların çeşitli ülkelerdeki destekçi güçlerine karşı dünya birleşik cephesinin oluşturulmasının önemini vurgulamışlardır.

Proleter devrimciler; bu günkü görevlerimizin can düşmanlarımız 2 süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini geliştirmek ve kitleleri Devrimci Demokratik Halk İktidarını kurma yolunda seferber etmek için, faşist diktatörlüğün baskılarına sosyal-faşizmin saldırılarına karşı halk kitleleri üzerindeki sosyal-faşist reformist tahakkümünü kırmak için bugün aciliyet kazanan "proleter devrimcilerin en üst siyasi birliğinin" gerçekleştirilmesi yolunda, önümüzde duran engeller olan; proleter devrimci saflarda tekkecilik, iç sınıf mücadelesini bastırma, vb. proleter düşünüşe zıt, burjuva görüş ve etkilenmelere karşı, canla başla ve istekli bir şekilde mücadele etmeleri gerektiğini belirtmişlerdir.

Daha sonra yürüyüşe geçilmiş ve yürüyüş boyunca sokaklar, "Yaşasın 1 Mayıs İşçi Bayramı" "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm", "Kürtlere Özgürlük", "Milletler Özgür, Halklar Birlik Olmalıdır", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet" sloganlarıyla çınlamış, halk mitinge büyük ilgi göstermiş ve halktan kişilerden de mitinge katılanlar olmuştur. Yürüyüşün sonunda devrim andı içilerek düzenli bir şekilde dağılınılmış ve mitingin düzenini bozacak bir şey olmamıştır. Bu miting göstermiştir ki, mitinglerde, toplantılarda saldırgan bir tutum izleyenler sosyal-faşistlerdir. D.Yol taraftarları, devrimcilerin kendilerine saldıracaklarına, kendileri bile inanamadıkları halde miting için bir yığın sopa getirmişler, fakat devrimcilerin olgun, proleter devrimci bir tutum izlemeleri karşısında, proleter devrimciler hakkındaki kendi sübjektif düşünceleri fiyasko ile sonuçlanmış ve teşhir olmuşlardır.

Kampanya çalışmalarının bir değerlendirmesi yapılacak olursa, kampanya boyunca üç siyasi yoğunluktan arkadaşlar. gerçekten 1 Mayısın güçlü bir şekilde kutlanması için ellerinden gelen çabayı göstermişlerdir. Kampanya boyunca üç siyasetten proleter devrimciler birbirleriyle örnek olucu davranış içinde bulunmuşlar ve bu proleter devrimcilerin birliğinin önündeki engellerden biri olan grupçuluğu yıkma yolunda ileri atılmış bir adım olmuştur. Kampanyanın önemi arkadaşlar tarafından bilinmesine rağmen böylesi önemli ve büyük bir kampanya tecrübesi geçirmemenin belirtileri kendini göstermiştir. Kampanyanın köylerde ve kasabalarda yaygınlaştırılması yönünde gerektiği kadar aktif çalışma yapılamamıştır.

Proleter devrimciler 1 Mayısın gerçekten proleter devrimcilerin birliği yolunda ileri atılmış bir adım olması için gayret sarfetmişler, devrim mücadelesinin pratiğinde kendilerine ışık tutması açısından kampanyanın olumlu ve olumsuz deneyimlerinden öğrenmeye çalışmışlardır.

DENİZLİ'den HY, HB, HK,
görüşlerini savunan,
Proleter Devrimciler

BİRLEŞİK DEVLETLER EMPERYALİSTLERİNİN VE SOVYET SOSYAL-EMPERYALİSTLERİNİN GANGSTER POLİTİKASININ ARAÇLARI

"BASKHİMİ" Arnavutluk Demokratik Cephesi Merkez Yayın Organı

Çeşitli ülkelere karşı ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal emperyalistleri CIA ve KGB 'nin ajanlarının casusluk faaliyeti hakkında çok sayıda olay dünya basınında yayınlanmaya devam ediyor. Bu iki uluslararası jandarmanın, etki alanlarını korumak ve genişletmek için,dünyanın her yerinde hegemonyalarını kurmak için başvurmadıkları yol kalmıyor. Diplomat veya gazeteci, işadamı veya turist, uzman veya papaz örtüsü altında gizlenen ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal emperyalistleri ajanları,diğer ülkelerin içişlerine burunlarını sokmakta, özgürlük ve bağımsızlıklarını tehdit etmektedirler. Geniş bir alanda yeni casusluk faaliyeti hizmete girdi ve bu, iki süper devletin hegemonyacı ve yayılmacı planlarının yerine getirilmesine hizmet etmeye devam ediyor. Bu faaliyet doğrudan veya gizli kapaklı saldırılara, darbelere, ilerici unsurların katledilmesine, ekonomik sabotaja zemin hazırlamakta ve (kılavuzluk etmektedir. Hayat göstermiştir ki, her nerede varolabiliyorsa, faşist darbenin ardında Amerikan veya Sovyet ajanları vardır. Şili'deki faşist darbede Amerikan CIA tarafından oynanan temel rolü ortaya koyan olaylar herkes tarafından bilinir. Yine bilinen birşeydir ki, Paraguay, Uruguay, Guatemala ve başka yerlerdeki askeri darbeyle iktidara gelen diktatörlük rejimlerinin arkasında Amerikan ajanları vardır. Diğer yandan, Çekoslovakya'ya karşı Sovyet sosyal-emperyalist ajanlarının yüzlercesinin saldırıyı hazırladığı ve faşist saldırı süresinde ve sonrasındaki operasyonlara bizzat katıldığı herkesçe bilinmektedir.

Bugün, ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizminin bu iki casusluk şebekesi dünyanın her yanına el atmışlardır. Onların elçilikleri, ticari ateşelikleri, bilimsel danışmanlıkları ve bunlar gibi diğerleri Afrika veya L.Amerika, Avrupa veya Asya halklarının bağımsızlık ve özgürlüğüne yöneltilmiş olan en aşağılık tertipler, darbeler ve cinayetlerin merkezi haline gelmişlerdir. Onlar bu ülkelerde hayatın her alanını ABD emperyalistlerinin ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin kontrolü altına almaya uğraşıyorlar.

İki süper devletin casusluk faaliyeti Avrupa'da da hızla artmıştır. Sovyet ve Amerikan ajanlarının yüzlercesi Avrupanın çeşitli ülkelerine sel gibi akmıştır ve oralarda faaliyet göstermektedirler. En son rakamlara göre Amerikan ve Sovyet diplomatlarının %75'den fazlası CIA ve KGB ajanıdırlar. Onların herbiri aynı zamanda birbirlerinin bölgelerine sızmaya ve "müttefikler" dedikleri ülkelerde daha kolay üstünlük kurmak için gizli entrikalarla zararlı faaliyetlerde bulunmaya ve belirsizlik yaratmaya çalışıyorlar.

Geçtiğimiz dönemlerde Tunusta da Sovyet elçiliğindeki iki görevli Sovyet revizyonist ajansı "Novosti"nin habercisi kadar iyi casusluk faaliyeti sürdürürken suçüstü yakalanmıştı. Kanada'da casusluk faaliyeti kursunda yakalanan bir "Pravda" habercisi sınır dışı edildi. Böyle pek çok örnek vardır. Yabancı basın ajanslarına göre 1971'den 1975'e kadar Sovyet sosyal-emperyalistlerinin, dünyanın 30 ülkesinde çeşitli etiketler altında gizlenen binin üzerinde ajanı suçüstü yakalanmıştır. 1971 yılı içinde 100'den fazlası Britanya'dan sınır dışı edilirken, yalnız Fransa'dan son 5 yılda 50 Sovyet ajan diplomatı sınırdışı edilmiştir.

ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi ajanlarının faaliyeti, iki süper devletin diğer ülkelere karşı casus gemileri, casus uydular aracılığıyla , yıkıcı faaliyette uzmanlaşmış diğer kurumlar yardımıyla sürdürdüğü haydutça yıkıcı faaliyetinin sadece bir parçasıdır. Bu yolla iki süper devlet, dünyanın her yerinde kendi "güçlerini" göstermek,bir korku havası yaratmak, dünya halklarını felce uğratmak ve onların özgürlük ve bağımsızlık için mücadelelerini zincire vurma peşinde koşuyor. CIA ve KGB'nin yeni yıkıcı faaliyeti Avrupa ve Asya'da, Afrika ve Latin Amerika'da, dünyanın heryerinde ABD emperyalistlerinin ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin saldırgan ve yağmacı eylemlerinin bir parçasıdır ve bu eylemlerin önünden gitmektedir.

Dünya halkları, kendi deneylerinden ABD emperyalistlerinin, ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin saldırı ve savaş politikasının heryerde halkların nefretini kazanan ve damgalanmış olan ajansları CIA ve KGB de olduğu gibi farkındadır. Halklar uyanıklıklarını artırıyorlar ve bu emperyalist baskı ve yağma ajanslarının nefret edilen faaliyetini sürekli olarak güçlüce açığa çıkarıyor.

Yalnız Britanya'da geçen yılın Mayısından beri ABD ajan diplomatlarının sayısı 60 kişiden 70 kişiye yükselmiştir. CIA'nın İtalya'daki eli, ordudaki hükümet başkanlığı merkezinde, ekonomide vb. de faaliyet sürdürmektedir. İtalyan basınına göre CIA İtalya'da 3728 işbirlikçiye sahiptir ve 1972'ye kadar onun işbirlikçileri arasında 4 kabine bakanı, 8 yardımcı bakan, 3 elçi, 23 çeşitli siyasi parti sözcüleri, 31 gazeteci, 268 İtalyan ordu görevlisi memur ve daha bunun gibileri bulunmaktadır. Yalnız geçen yıllarda CIA, Amerikan yanlısı parti ve grupların mali ihtiyaçlarını karşılamak için 75 milyon dolardan fazla para sağlamıştır.

Aynı şekilde geçtiğimiz günlerde, ABD casusluk faaliyeti, Fransa'da da ortaya çıktı. Fransız basını bu ülkede faaliyet gösteren 44 CIA ajanının adını yayınladı. Fransız basınının itirafına göre bunların ezici çoğunluğu diplomat olarak gizlenmiştir ve Amerikan elçiliğinde görevlidirler. Diğer ülkelerdeki Amerikan ajanlarının uzun bir listesi de geçenlerde, Birleşik Devlet casusluk ajanlarının düzinelercesinin suçüstü yakalandığı Hollanda, Danimarka, vb. de olduğu gibi yayınlanmıştır.

Amerikalı benzerleri gibi Sovyet KGB ajanlarının da düzinelercesi, bu ülkelerde casusluk faaliyeti sürdürürken suçüstü yakalanmışlardır. Onların arasında Danimarka 'daki Sovyet elçiliğinin ikinci sekreteri de vardır. Sovyet ajan diplomatlarının uzun bir listesi, geçmişte Lüksemburg'da yayınlanmıştı. Liste, Sovyet elçiliğinde çalışan personelin aşağı yukarı yarısının, casusluk şebekesi tarafından orada casusluk görevi ile görevlendirildiğini su yüzüne çıkarmıştır. Her 10.000 Lüksemburg'lu için bir KGB ajanının bulunmasını haklı göstermek için bir Sovyet sorumlusu, sosyal-emperyalizmin gangster mantığıyla, bunu SB tarafından Lüksemburg'la ilişkileri düzeltmek için yapıldığını iddia etmiştir. Hollanda basınındaki raporlara göre son 3 yıl süresince, Hollanda'daki Sovyet ajanlarının sayısı iki misli olmuştur. Aynı şekilde, İtalyadaki Sovyet elçiliğinde, birinci sekreterden bilimsel danışmanlara kadar diplomatik kadronun hemen hemen tamamının casus olduğu artık bilinmektedir.

ETHOPYA HALKININ MÜCADELESİ YENİ ÇARLAR VE UŞAKLARINI YENECEKTİR

Ethopya'da yakın zamanlardan bu yana son derece önemli ve ibret verici olaylar yaşanmaktadır. Halkın mücadelesinin bir ürünü olarak darbeyle devrilen kukla Haile Selasiye'den sonra, iki süper devletin damgasını taşıyan darbeler birbirini izledi. Geçen 8 Şubat'ta bürokrat burjuvazinin temsilcisi ve sırtını Rus sosyal emperyalizmine dayayan Mengistu Mariam, General Bante'yi devirerek 3. darbeyi yaptı. Hemen arkasından Ethopya'ya sömürmek ve yağmalamak için sabırsızlanan yeni çarlar ve işbirlikçileri bu darbeyi sahtekârca "halkın büyük zaferi" diye reklama.başladılar.

Ethopya halkının feodalizme , emperyalizme, bürokrat kapitalizme karşı mücadelesi 1974 yılında işçi sınıfının ve halkın önderi Devrimci Halk Partisinin (EPRP) kurulmasından sonra daha da canlandı. Büyük bir atılım kazandı. Partiye bağlı Devrimci Halk Ordusu (EPRA) demokratik devrimin gelişmesi yolunda başarılı savaşlara girişti. Vahşi gericilik şartları altında işçilerin köylülerin öğrenci gençliğin devrimci mücadelesi gelişti, ilerledi. Şimdi Ethopya halkı sırtını Rusya'ya dayayan azgın sosyal-faşist diktatörlüğe karşı çok daha çetin şartlarda mücadele yürütmektedir. Darbeyi takibeden günlerde sadece bir hafta içinde 25 Şubat - 5 Mart arasında 500 devrimci demokrat öldürülmüş, yüzlercesi yaralanmıştır. Herhangi bir olayda fabrikalar kuşatma altına alınmakta mücadelenin en ön safına atılan işçiler öldürülmektedir. Köylülerin mücadelesine karşı askeri birlikler kullanılmaktadır. 1965'lerden bu yana en aktif şekilde halkın devrimci mücadelesinin yanında yer alan üniversite gençliğine karşı toplu katliamlar uygulanmaktadır. Üniversite gençliğinin partinin ilkelerine bağlı "Devrimci Halk Gençliği Ligası" etrafında toplanmasını önlemek için, "ilerici" yaftası altında çeşitli revizyonist dernekler empoze eden yöneticiler bunda başarılı olamayınca kan ve ateş kusmaktadırlar. Bugün Kahraman Ethopya halkının mücadelesi üzerine "ilerici" etiketi yapıştırılmış işbirlikçi sosyal faşist diktatörlük tarafından kan ve ateşle durdurulmak istenmektedir.

Ethopya halkı, zindanlara doldurulan devrimciler,demokratlar, faşizm yıkılacak, halk zafere ulaşacak şarkılarını söylerken,yeni çarlar ve uşakları ve . ülke içindeki 3-5 revizyonist, olanları "ilericilik","sosyalistlik" yaftasıyla örtmeye çalışıyor.

Ethopya'da bu olanlar ülkemizde de "ilerici", "ileri demokratik düzen" etiketiyle dolaşan ve giderek azgınlaşan, cinayetlere başlayan Rus işbirlikçilerinin ne yapmak istediklerinin kavranmasına yardımcı olmalıdır.

Yeni çarların hesabı, kendisine işbirlikçiler edinerek yalnız Ethopya'yı yağmalamakla kalmıyor. Onu daha daha soymak, mücadele eden halklara karşı kullanmak, yeni hegemonya alanları kazanmak için yararlanmak istemektedir. Mücadele eden Eritre Halkına karşı, komşu diğer ülkelere karşı kışkırtmakta, silahlandırmaktadır. Yeni çarların elebaşlarından Podgorni, bu sıralarda Rusya'da olan Miram'a yeni yeni silahlar satmak ve istediklerini yaptırmak için pazarlık yapmaktadır. Onu daha fazla satın almaya çalışmaktadır. Yeni çarlar bütün bu utanmazlıkları "size saldırabilirler, sizi korumamız lâzım" diye şirin göstermeye çalışmaktadır.

«HUZUR VE SÜKÛN» DEDİĞİNİZ HALKI KATLETMEK Mİ?

"Emniyet yetkililerinin bakanlar kuruluna verdikleri bilgiye göre", "maocu" grup, Taksim miting alanına girmiş, "kalabalık üzerine ateş açmış ve karşılıklı çarpışma bu şekilde başlamıştır." (!)

1 Mayıs katliamının sorumluları böyle rezil demeçler vererek halka "üzüntü"lerini bildirdiler, halkın "huzur ve sükuna kavuşmasını" dilediler.

Onlar varoldukça halkın huzur ve sükunu mu kalır? Sokaktaki vatandaşı kurşunlatanlar, halkımızı mı kandıracaklar? Daha dün 12 Mart eskisi faşist İçişleri Bakanı demeç verdi: "huzur ve sükunun bozulmaması" için, "işte yanıbaşımda jandarma genel komutanı var. Emrinde her türlü kuvvetle donatılmış 90 bin kuvvet var. ... 40 bin polisi var. Toplam 130 bin kişilik kuvvet var. Yani anarşinin karşısında 130 bin kişilik kuvvet var. Daha da sıkışırsak ... devletin 400 bin kişilik ordusu var."

DGM'ne karşı genel grevde Demirel de işçi sınıfına aynı tehditleri savuruyordu: "Devleti sokağa teslim etmeyiz. Olayları önlemek için kanunlar vardır.Yetmezse polis vardır. Gerekirse sıkıyönetim ilân ederiz.Ama devleti sokağa bırakmayız."

Onlar, "huzur ve sükunu sağlamak için" Mit ve kontr-gerilla katillerini Sular İdaresinin damına ve Intercontinental Oteline yerleştirdiler. Onbinlerce halkın üzerine kurşun yağdırdılar. Ve şimdi daha Taksim meydanına dökülen kan kurumadan,proleter devrimcilere saldırarak emellerini gizleyebileceklerini umuyorlar. İşte, onların "huzur ve sükun" dan anladıkları, halkın mücadelesini kana boğmaktır. Böyle yapmakla halkı korkutabileceklerini, devrimcileri halktan koparabileceklerini sanıyorlar. Ama gerçekler, onların yalanlarını bir bir yıkıyor. İşte yayınladığımız resimlerdeki çelik yelekli, eli tomsonlu, MİT, kontr-gerilla katilleri.

1 MAYIS KATLİAMINA DEMOKRAT ÇEVRELERİN TEPKİLERİ

EMİL GALİP SANDALCI:

"Çeşitli çevrelerin değişik hesaplarla olayın "nedeni" olarak ağızlarına sakız ettiği "maocu öykusü" Taksim alanında kurulan ölüm tuzağını ve orada düzenlenen ateş çemberini düzenlemeye yetmemektedir.

Sanırız bu durumda politik eğilimler, varsayımlar, ön yargılarla öykü düzmek yerine gerçeği dikkat ve dürüstlükle aramak herkesin ve hepimizin görevidir.

Hele de basının.

1 Mayıs mitinginde çocuğu, kızı, kadını, işçisi, öğretmeni, öğrencisi ve polisi ile can verenlerin anısına azıcık saygımız varsa.

Ölülerin de gerçek katillerini bilmek haklarıdır." (Vatan, 6 Mayıs)

MEHMET ALİ AYBAR, SDP G.BAŞKANI:

"Taksim olayları CIA'nın bir provokasyonudur. Mao'cu diye adlandırılan gençlerin kolayca suçlanabilecekleri bir ortamda CIA faşist bir müdahaleye yeşil ışık yakmak istemiştir."

TBP BAŞKANLIK DİVANI BİLDİRİSİ:

"1 Mayıs Mitinginde meydana gelen olayların, egemen çıkar çevreleri tarafından düzenlenen, tertiplerin bir parçası olduğunu bildirmiştir." (Vatan 3 Mayıs).

AHMET SÖZERİ, HALKÇI DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ BAŞKANI:

"1 Mayıs olaylarının sorumlularının egemen güçler, CIA ve MC olduğunu, Maocuları katil ve halka ateş açmış olarak göstermeyeceklerini bildirmiştir."(Vatan 6 Mayıs).

ÖMER KARAVELİ, TÖM-DER ISTANBUL ŞUBE SEKRETERİ:

"Maocuların işçi sınıfına kurşun sıktıklarına katılmadıklarını belirtmiştir. Sağ basının olayı saptırarak Maocular tarafından tertip edilmiş göstermeye çalıştığını, bazı kuruluşların da buna katıldığını ve bunun yanlış bir davranış olduğunu bildirmiştir."

emperyalizmin beslemesi basına mı inanacagız?

Faşist diktatörlüğün tezgahladığı, DİSK yöneticilerinin zeminini hazırladığı 1 Mayıs katliamının hemen arkasından besleme basın tekelleri; faşist Hergün, Son Havadis, Tercüman, vs. gibi gazeteler, polis ağzıyla yayın yapan Günaydın, Rus sosyal emperyalizminin aleti Politika gazetesi gerçekleri gizlemenin telaşı içinde, "Mao'culuk" adı altında proleter devrimcilere karşı azgın bir saldırı kampanyası açtılar.

Bu gazeteler proleter devrimcilere "vatan haini" diyerek utanmazca saldırdılar. "Mitinge mao'cular saldırdılar" diyerek proleter devrimcileri halktan koparmaya uğraşarak, emperyalist efendilerinin kanlı ellerini gizlemeye çalıştılar. 6 Mayıs'ta Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların yıldönümünde yalan ve sahte karlıklarla halk kitlelerini korkutabileceklerini sanıyorlar. Böyle yapmakla,halkı susturabileceklerini, mücadeleden vazgeçirebileceklerini, evlerinden çıkartmayacaklarını umuyorlar.

Halkımız bu yaygaracılara mı inanacaktır? Emperyalist tekellerin , büyük patronların beslediği bu paçavralara mı inanacaktır? CIA'nın emperyalist ajanların karşı-devrimci malzemesinin reklamını yapanlara mı inanacaklardır?

İkramiyelerle, kuponlarla, halk kitlelerini sadaka bekleyen sürü gibi gören, bu azgın sömürü ve zulüm düzenini gizleyebileceklerini sananlara mı inanacaktır? Siz, cicili, bicili gazetelerin yazın yatında kışın Avrupalarda gezen parababası patronları! Siz gazetenizi basan, dizen, işçileri azgınca ezip, devrimcilere "vatan haini" demeye cesaret edebilen vatan hainleri! Her soytarı emperyalist ideoloji ve kültürün en rezil örnekleriyle dolu paçavralarınıza, halkın kanabileceğine inanıyor sanız aldanıyorsunuz.

Halkımız size inanmıyor, inanmayacak. Gazetelerinizde istediğiniz kadar kupon, reklâm yayınlayın, istediğiniz kadar bağırın. Bu köhnemiş düzeni allayıp, pullayamayacaksınız, gerçekleri gizleyemeyeceksiniz.

Azgınca saldırdığınız proleter devrimci yayın organları,halkın bağrında kök salıyor. Fabrikalara, köylere yayılıyor. Bu yayın organları gerçeği taşıyor, sizlerin vatan haini, halk düşmanı yüzlerini ortaya seriyor. Halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesiyle birleşiyor.

Bu mücadelenin önünde duramazsınız.

YENİ ÇARLARIN BESLEMESİ SAHTE TKP HESAPLARINI AÇIĞA VURUYOR

Yeni çarların reklam acentası yurt dışındaki besleme "Bizim Radyo" 1 Mayıs öncesi, "1 Mayısta 'maocu' lara son darbeyi vuracağız" diye bağırıyor, herkesi "maocu" lara karşı cihada çağırıyordu.

Sosyal-faşistler özellikle belli bir dönemden beri kitlelerin devrimci mücadelesine ve proleter devrimci hareketlere karşı azgın bir saldırı halindedirler. TÖB-DER yönetimini gaspetmiş sosyal-faşistler faşistlerle yarışırcasına baskı uygulamakta, seçimle gelen yönetim kurullarını feshetmekte, öğretmenleri cezalandırmakta, örgütten atmaktadır. Diğer kitle örgütlerinde de aynı baskı ve yıldırma faaliyetlerini sürdürmektedirler.DİSK yönetimine yuvalananlar ise devrimci işçilerin yanı sıra kendilerine hizmet etmeyen revizyonizmin etkisindeki işçileri bile işten atmaktadır. İşçi kitlesi üzerinde azgın bir sosyal-faşist baskı uygulamaktadır. Fakat bütün bunlara rağmen 2 süper devlet ve işbirlikçilerine karşı gelişen halkın mücadelesi karşısında ve yüzlerindeki maskelerin her gün sürekli teşhir olması nedeniyle daha da azgınlaşmakta daha çok baskı ve hilelere başvurmaktadırlar.

Besleme "Bizim Radyo" bu cinayet tehditlerini yaptığı sırada 2 proleter devrimci sosyal-faşistler tarafından öldürüldü.

Sosyal-faşistlerin 1 Mayıstan anladığı kitlelerin devrimci mücadelesini, proleter devrimci hareketin gelişmesini engellemek, daha çok saldırmaktır. Onlar bir mayısa sahip çıkan değil devrimci proletaryanın bir mayısa sahip çıkmasının en büyük engellerinden biridir.

Bütün maksatları, bir mayısa sahip çıkıyor görünerek, işçilerin gözünü bağlamak, onları kontrol altına almak, Rus sosyal-emperyalizminin yayılması için kullanmaktır. Efendileri yeni çarlara daha iyi hizmet edebilmektir. Bu amaçları için uyguladıkları ve örnek bir disiplin diye yutturulmaya çalışılan işçiler üzerindeki silahlı, sopalı kontrolun işçi sınıfının devrimci disiplini ile uzaktan yakından ilgisi yoktur.

İşçilerin devrimci insiyatifini devrimci fikirlerle temasa gelmesini önlemek, onları kendi amaçları doğrultusunda daha rahat kullanabilmek için sosyal-faşist bir baskıdır.

Onların bu pervasız tehditleri gelişen halkın mücadelesi karşısında daha çok kan içmeye, daha çok baskı ve yıldırmaya hazırlandıklarının ilanıdır.

Bir mayısta nasıl faşistlerin suç ortağı olduklarının ve proleter devrimci harekete karşı faşistlerle birlikte nasıl kolkola saldıracaklarının itirafıdır.

HALKIN SESİ menşevizmin seçim taktiklerini olduğu gibi benimsemiştir

103. sayısında Halkın Sesi yaklaşan seçimler karşısındaki tutumunu şöyle çerçeveledi:

"1. İki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını savunmak.

2. Toprak ağalarının topraklarının yoksul ve topraksız köylüye dağıtılması.

3. Emekçi halka düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, işkencecilerden ve katillerden, hesap sorulması.

CHP, halkın bu temel ve en acil taleplerini seçim bildirgesine koyduğu takdirde bütün halkı kendisine oy vermeye çağıracağımızı açıklıyoruz." (HS sayı: 103, s. 1)

Halkın Sesi sadece bu reformcu platformdan mı yanadır? Hayır, o sözde elbette devrimden de yanadır ve "genelinde" "esas olarak" devrimden yanadır! Halkın Sesi diyor ki: "Devrimci proletaryanın görevi kitlelerin yarın mutlaka göreceği bu gerçeği şimdiden ona açıklamaktır. Fakat bunun sadece soyut "devrim" sözü edilerek başarılamayacağı açıktır." (Aynı yazı). Sadece "soyut" devrim sözü edilerek kitleler devrime kazanılamayacağına göre proletarya ne yapmalıdır? "Proletarya sonuç olarak devrim yolunu güçlendirecek, parlamenter ve reformcu hayalleri yıkacak çeşitli yolları kullanmalıdır." (Aynı yazı).

Ve Halkın Sesi'ne göre "sonuç olarak devrim yolunu güçlendirecek", "parlamenter ve reformcu hayalleri yıkacak" yol, yukarıda aktarılan halkın "temel ve en acil taleplerini" seçim bildirgesine koyduğu takdirde CHP'nin destekleneceğinin açıklanması yoludur!

1977 Türkiye'sinde Halkın Sesi hiç bir proleter devrimciyi, bu yolun "devrim yolunu güçlendireceği", "parlamenter ve reformcu hayalleri yıkacağı" palavrasıyla aldatamaz. Bu yol menşeviklerin ünlü, liberal burjuvaziyle blok kurma yoludur. Bu yol, menşeviklerin ve tarih boyunca bütün oportünistlerin başvurduğu, kitlelerin devrimci bilincini yozlaştırma, kitlelerde parlamenter ve reformcu hayalleri güçlendirme yoludur. Bu yol devrim yolu değil, burjuvaziyle sınıf uzlaşması çıkmaz yoludur!

HALKIN SESİ'NİN "HALKIN TEMEL TALEPLERİ" DEDİĞİ MİLLİ BURJUVAZİNİN TEMEL TALEPLERİDİR

Halkın Sesi'nin "halkın temel talepleri" diye sıraladığı üç talep, açıkça ve doğrudan doğruya milli burjuvazinin temel talepleridir ve en tutarlı bir şekilde devrimci proletaryanın temsil ettiği halkımızın temel talepleriyle arasında dağlar kadar fark vardır.

"İki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını savunmak". Bu meselenin burjuvazinin sınıf açısından konulmasıdır. Bugün ülkemizde milli burjuvazinin önemli bir kesiminin iki süper devletle uzlaşma siyaseti gütmesi bu gerçeği değiştirmez. Bugün bile ülkemizde milli burjuvazinin bir kesimi (CHP içinde ve özellikle CHP tabanındaki bir kesim ve TBP) "iki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını savunma" siyaseti güdüyorlar. Ve milli burjuvazinin bu siyaseti, bir yandan iki süper devletle milli burjuvazi arasındaki çelişmenin keskinleşmesini yansıtırken, öte yandan milli burjuvazinin geniş halk kitlelerini emperyalist boyunduruğu devrim yoluyla parçalama mücadelesinden vazgeçirme çabasını yansıtmaktadır.

Bağımsızlık konusunda halkımızın temel talebi emperyalist boyunduruğun devrimle parçalanmasıdır. Temel çelişmeden doğan bu temel talep, temel çelişmenin çözümü ancak ve ancak devrimle mümkün olduğu için, devrimci bir talep olmak zorundadır. Bu temel devrimci talebi en tutarlı olarak savunan sınıfda devrimci proletaryadır.

Milli burjuvazi ise, emperyalistlerle olan çelişmesi nedeniyle anti-emperyalist bir tutum alırken, devrimden korktuğu için tutarlı anti-emperyalist olamaz ve kitleleri bağımsızlığın bir devrim olmaksızın da savunulabileceği hayali ile aldatır. Çağımızda emperyalizmin ülkedeki dayanaklarını yok etmeyi hedefleyemeyen milli burjuvazi, "iki süper devlete karşı bağımsızlığı savunma" şiarı ile yetinir ve kitleleri bu şiar ile yetinmeye çağırır.

Bağımsızlık konusunda milli burjuvazi geniş halk kitlelerini, emperyalizmin ülkedeki dayanaklarını yok etmeyi hedeflemeyen, emperyalist boyunduruğu devrimle kırmayı hedeflemeyen kendi reformcu bayrağı altında toplamaya çalışır. Devrimci proletarya ise, bağımsızlık konusunda emperyalist boyunduruğu Demokratik Halk Devrimiyle parçalamayı hedefleyen kendi devrimci bayrağı altında toplamaya çalışır. Bu bağımsızlık mücadelesinde önderlik mücadelesidir. Milli burjuvazi ile ittifak ancak bu temel üzerinde devrimci bir ittifak olabilir.

Bağımsızlık mücadelesinde proletarya ile milli burjuvazi arasındaki önderlik mücadelesinin önemini sözde tanıyan, ama "henüz kitleler reformizmin etkisinde", "biz ancak bağımsızlık mücadelemizi dile getiren talepten 'devrim' sözcüğünü çıkarırsak, kitleler üzerinde etkili olabiliriz" diyen ve böylece milli meseleyi "şimdilik" bir "anayasal soruna" indirgeyen anlayış oportünizmin teslimiyetçi anlayışıdır.

Bağımsızlık mücadelesini dile getiren slogandan "devrim" sözcüğü çıkarılınca belki kitleler üzerinde etki genişler, ama bu doğrudan doğruya milli burjuvazinin etkisidir.

"Belki" diyoruz, çünkü bağımsızlık mücadelesine şimdilik ancak "devrim" sözcüğü çıkarılırsa razı olan reformculuğun etkisindeki bilinç düzeyi geri kitleler, Halkın Sesi'ndense bilinç düzeyi geri unsurlar daha itibarlı olan reformcu burjuva önderleri tercih edeceklerdir.

HALKIMIZIN TEMEL TALEBİ "TOPRAK DAĞITIMI" DEĞİL, AĞA TOPRAKLARINA TAZMİNATSIZ EL KOYMAKTIR

"Toprak ağalarının topraklarının yoksul ve topraksız köylüye dağıtılması". Bu da, meselenin burjuvazinin sınıf açısından konulmasıdır. Yoksul ve topraksız köylülerin toprak devrimi yoluyla ağa topraklarına tazminatsız el koymasından ödü kopan burjuvazi, toprak meselesini yukardan aşağı bir toprak reformuyla "çözme" vaadiyle kitleleri toprak devriminden caydırmaya çalışır. "Biz iktidara geçersek, ağa topraklarını yoksul ve topraksız köylüye dağıtacağız", CHP'nin yıllardır köylüleri toprak devriminden vazgeçirmek için seçim bildirgeleri ne koyduğu slogan bu değil mi?

Bırakın CHP'yi, milli burjuvazinin en devrimci kesimleri bile emperyalizm çağında toprak devriminin düşmanıdır. Çünkü o, emperyalizm çağında bir yarı-sömürgede feodal kalıntıları hedef alan bir toprak devrimiyle seferber olan kitlelerin, milli burjuvazinin sınıf hâkimiyetini kurmasına izin vermeyeceğini, proletaryanın devrimci bayrağı altında toplanarak, emperyalizmin ve ona bağımlı tekelci kapitalizmin boyunduruğunu da kıracağını ve giderek kapitalizmi hedef alacağını, sosyalizme yöneleceğini bilir. Kitleleri kendi sınıf hâkimiyetini kurma mücadelesinin peşine takmaya çalışan milli burjuvazinin şiarı, "siz durun, bize yardım edin, iktidarı ele geçirelim, toprakları size biz dağıtacağız" şiarıdır.

Devrimci proletaryanın görevi ise, geniş topraksız ve yoksul köylü kitlelerini ağa topraklarına el koyma mücadelesine çağırmak, onların devrimci insiyatifini harekete geçirmek, onların köylü komiteleri, ya da birlikleri vb. içinde örgütlenerek toprak meselesini devrimci bir tarzda çözmeleri için onlara önderlik etmektir.

Halkımızın toprak konusunda temel talebi "toprak dağıtımı" değil, toprak devrimidir. Bu temel devrimci talep temel çelişmeden kaynaklanır. Halkımızın sırtındaki yarı-feodal boyunduruğun devrim olmaksızın "yukarıdan aşağı toprak dağıtımı" ile parçalaması mümkün değildir.

Bu nedenledir ki, devrimci proletarya geniş topraksız ve az topraklı köylü kitlelerini toprak devrimi bayrağı altında toplamaya çağırır. Milli burjuvazi ise kitleleri "yukarıdan aşağı toprak dağıtımı" ile uyutarak, toprak devriminden vaz geçirmeye çalışır.

"Kitleler henüz reformizmin etkisi altında", "şimdilik biz, ancak, toprak mücadelesini dile getiren slogandan 'devrim' ve 'tazminatsız' sözcüklerini çıkarır ve yerine 'dağıtım' sözcüğünü koyarsak, kitleler üzerinde etkili olabiliriz" anlayışı, köylülüğün devrimci potansiyelini göremeyen oportünist aydınların teslimiyetçi anlayışıdır.

Toprak mücadelesini dile getiren slogandan "devrim" sözcüğü çıkarılırsa, köylülük üzerindeki etkinin artacağı bir oportünist hayaldir. Ama "devrim" yerine "dağıtım" sözcüğünü koyarak bir şey başarılabilir: "proleter devrimci" kisve altında reformcu burjuva hayallerin yayılması.

Halkın Sesi yazarlarına soruyoruz: İlan ettiğiniz "toprak devrimi programı" Zimbabwe'li yoldaşların gözünü boyamak için bir "teftiş fırçası" mıdır?

HALKIMIZIN TEMEL SİYASİ DEMOKRASİ TALEBİ ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ MÜDÜR, YOKSA FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YIKILMASI MI?

"Emekçi halka düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, işkencecilerden ve katillerden hesap sorulması", Halkın Sesi'ne göre halkımızın üçüncü "temel" talebi de budur!

Halkın Sesi cemaata içkinin günahları üzerine vaaz veren ayyaş imama benzemekten kolay kolay kurtulamayacak. Çeşitli akımların reformcu hatalarını eleştirirken, halkımızın temel siyasi demokrasi talebinin faşist diktatörlüğün devrimle yıkılması, halkın devrimci demokratik diktatörlüğünün kurulması olduğunu bilgiçce vaazeden Halkın Sesi, 103. sayısında birden (ve elbette "şimdilik"!) fikir değiştiriyor. 103. sayıda "düşünce ve örgütlenme özgürlüğü" ile "işkencecilerden ve katillerden hesap sorulması" halkın siyasi demokratik "temel" talebi oluveriyor!

Demokratik devrimini tamamlamamış bir ülkede, hele bir de bütün zaaflarına rağmen faşist bir diktatörlüğün hüküm sürmeye devam ettiği bir ülkede, siyasi demokrasi alanında halkın "temel" talebinin örgütlenme özgürlüğü ile işkencecilerden ve katillerden hesap sorulması olduğunu ileri sürebilmek için, ya temel talep kavramından hiç bir şey anlamamak gerekir, ya da ülkemizde demokrasinin bu eksikler dışında esas olarak var olduğunu düşünmek. Kaldı ki, ülkemizde "bu eksikler" dışında siyasi demokrasi var olsa, yani ülkemizde temel çelişme yarı-sömürge, yarı-feodal yapı ile gelişen üretici güçler arasındaki çelişme olmasa, Türkiye gelişmiş kapitalist bir ülke olsa, bu kez de siyasi demokrasi alanında temel talep burjuva diktatörlüğünün yıkılması, proletarya diktatörlüğünün kurulması olurdu, yoksa örgütlenme özgürlüğü reformu değil. Birinci emperyalist savaş sırasında, örneğin, bütün gelişmiş kapitalist (emperyalist) ülkelerde düşünce ve örgütlenme özgürlüğü proletarya ve çalışan halk için yok edilmişti, ama buradan kalkınıp "temel" talebin burjuva diktatörlüğünün yıkılması olmayıp ta, örgütlenme özgürlüğü olduğunu savunanlar, yalnızca Kautskycilerdi.

Ama ülkemizde siyasi demokrasi alanında halkın "temel" talebinin düşünce ve örgütlenme özgürlüğü olduğunu ileri süren akımlar her dönemde var olmuşlardır. Bunların birincisi, başta bir zamanların Aren-Boran oportünistleri olmak üzere her türden oportünistlerdir. İkincisi ise, reformcu burjuvazidir. Nitekim CHP seçim kampanyasında, hem "düşünce ve örgütlenme özgürlüğü" şiarını, hem de "işkencecilerden ve katillerden hesap sorulması" şiarını şimdiden ve Ecevit'in ağzından benimsemiştir.

CHP bu şiarların ikisini de benimsemiştir, çünkü bu siyasi parti, Halkın Sesi'nin aksine, halk kitlelerinin ulaştıkları bilinç düzeyinin farkındadır ve bundan ürkmektedir. CHP açık açık ilân ediyor, "ülkemizde devrimin önlenmesinin tek yolu 141. ve 142'nin kaldırılması ve işkenceci katillerden hesap sorulmasıdır."

Ve ekliyor CHP, "böyle yaparak 141-142'nin kapsamına girebilen reformcu akımlarla gerçekten ihtilâlci akımlar arasında bir sınır çekip, ihtilâlci akımları tecrit edebiliriz." Nitekim, CHP'nin CHP-MSP hükümeti sırasında hazırladığı yasa tasarısı, devrimci şiddeti reddetmek şartıyla "örgütlenme özgürlüğünü" tanıyor.

Ne kadar sınırlı ve çarpıtılmış olursa olsun, böyle bir reform gerçekleştiği takdirde, devrimci proletarya halkımızın on yıllardır süren devrimci mücadelelerinin bir yan-ürünü olan bu reformu da proletaryanın ve halkımızın devrimci mücadelesinin elinde bir silah haline getirmeyi başaracaktır. Ve böyle bir sulandırılmış reformla devrimci kabarışı söndürebileceğini sanan, ya da gerçekten devrimci olan akımları tecrit edebileceğini sanan CHP, liberal-burjuva hayaller içindedir.

Ve Türkiye gibi, gelişen üretici güçler le yarı-sömürge, yarı-feodal yapı arasındaki temel çelişmenin her geçen gün daha çok keskinleştiği, bu boyundurukların kırılmasının her geçen gün daha acil ve geciktirilemez hale geldiği bir ülkede, yarı-sömürge, yarı-feodal boyundurukların ifadesi olan mevcut devlet cihazı parçalanmadan, "istikrarlı" bir "düşünce ve örgütlenme özgürlüğü" döneminin yaşanabileceği de bir burjuva-liberal hayalden başka bir şey değildir.

Ama CHP'nin temsil ettiği reformcu burjuvazinin sınıf misyonu da, kitleler arasında böyle liberal-burjuva hayaller yaymak, çalışan halk kitlelerini devrim yolundan döndürmeye çalışmak ve devrimcileri, özellikle proleter devrimcileri tecrit etmeye çalışmak değil midir?

CHP'nin bütün bunları savunması çok doğaldır, sınıf yapısı gereğidir. Ama, Halkın Sesi'nin "proleter devrimci" kisvesi altında "düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü" siyasi demokrasi alanında halkımızın "temel" talebi ilan etmesi, affedilmez bir oportünizmdir. Halkın Sesi işçi sınıfına ve halkımıza bunun hesabını vermek zorundadır.

*****

İşte Halkın Sesi'nin halkımızın "temel" talepleri ilân ettiği üç talebin reformcu-burjuva iç yüzü! Halkın Sesi halkımızın devrimci taleplerini bir çırpıda üç "temel" reformcu burjuva talebe dönüştürüvermiştir!

Halkın Sesi halkımızın öteki bazı temel devrimci taleplerini reformculaştırarak kendi "temel" talepler listesine eklemeye gerek duymamıştır. Örneğin, emperyalizme bağımlı tekelci kapitalizmin boyunduruğunun, kırılması, ya da bir başka deyişle emperyalizme bağımlı büyük burjuvazinin mülklerine el konulması. Ve Kürt milli meselesinin çözümü, genel olarak ulusların kendi kaderini tayin hakkı temel devrimci talebimiz. Halkın Sesi'nin her iki temel talebi de bir yana atmasının nedeni açık: CHP reformculaştırılmış halleriyle bile, bu taleplerin kesinlikle karşısındadır. Bunları da reformculaştırarak listeye katmak "gerçekçi" olmazdı, değil mi Halkın Sesi yazarları!

Ama, "gerçekçi" olsaydı da, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı temel devrimci talebimizi reformculaştırarak listenize ekleseydiniz, taraftarlarınız büyük bir şaşkınlığa düşeceklerdi. Halkın Sesi birden Kürt milli meselesini "anayasal" bir soruna indirgeyecek, hem de halkımızın "temel" talebi adı altında bu düzenin sınırları içinde bir "refarandumu" savunacaktı!

Halkın Sesi'nin "temel" sözcüğüne, "ve en acil" sözcüklerini ekleyerek değiştirdiği talepler, bu değişikliklerle halkımızın temel talepleri olmaktan çıkmıştır. Halkımızın temel devrimci talepleri Halkın Sesi'nin elinde nitelik değiştirmiş, milli burjuvazinin reformcu talep, ya da vaadlerine dönüşmüştür. Tıpkı, Rusya halkının temel devrimci taleplerini reformculaştıran, cumhuriyet yerine Duma Bakanlığı, ya da örgütlenme özgürlüğü talep eden, büyük toprak mülklerine el konması yerine, köylülüğün toprak talebini bir Kadet toprak "reformuna" indirgeyen ve seçimlerde böylece daha "gerçekçi" olduklarını söyleyen menşevikler gibi.

HALKIN SESİ'NİN TUTUMU REFORMCU BURJUVAZİYLE BLOK KURMA MENŞEVİK TUTUMUDUR

Nasıl oluyor da, Halkın Sesi bu menşevik tutumun "sonuç olarak devrim yolunu güçlendirecek, parlamenter ve reformcu hayalleri yıkacak bir yol" olduğunu ileri sürebilmektedir?

Halkın Sesi'nin bu soruya verdiği cevap (bu gibi sorulara her zaman verdiği cevap) şudur: "Biz burjuvaziden yapamayacağı şeyler talep ederek, onu kitlelerin gözünde teşhir edeceğiz; CHP, bu talepleri gerçekleştiremediği için, kitlelerin parlamenter ve reformcu hayalleri yıkılacak"!

"Burjuvaziden gerçekleştiremeyeceği şeyler talep etmek", evet bu doğru ve yerinde uygulandığı takdirde Marksist bir tutumdur. Ama, Halkın Sesi'nin tutumunun bu Marksist tutumla ilgisi yoktur.

Birincisi, Halkın Sesi'nin "halkımızın, temel talepleri" diye sunduğu söz konusu üç talep, daha önce de açıkladığımız gibi, reformcu burjuvazinin objektif olarak gerçekleştirebileceği üç reformcu taleptir. Bu üç talebin halkımızın temel (devrimci) talepleriyle bir ilgisi yoktur. Bunlar, bağımsızlık, toprak meselesi ve siyasi özgürlükler konusunda, objektif olarak, reformcu burjuvazinin sınıf damgasını taşıyan ve reformcu burjuvazinin halkımızın temel devrimci taleplerine karşı çıkardığı taleplerdir. Subjektif duruma gelince, CHP şimdiden 2. ve 3. talebi seçim platformuna almıştır ve birinci talebin içeriğine yakın konuşmalar yapmaktadır. Dolayısıyla, Halkın Sesi reformcu burjuvaziden gerçekleştiremeyeceği şeyler talep ederek, kitlelerin reformcu hayallerini yıkmıyor. Tam tersine, Halkın Sesi, objektif olarak reformcu burjuvazinin sınıf damgasını taşıyan talepleri, "devrimci proletarya" adına halkımızın temel talepleri ilân ederek ve reformcu burjuvazinin sınıf damgasını taşıyan talepleri reformcu burjuvaziden talep ederek, kitlelerin reformcu hayallerini güçlendiriyor, proletaryanın ve çalışan halkımızın bilincini karartıyor.

İkincisi, Marksistler zaman zaman hâkim sınıflardan "objektif olarak gerçekleştiremeyeceği" şeyleri talep ederler, ama bu talepleri ileri sürdükleri siyasal kurum muhalefetteki bir siyasi parti değil, hükümettir! Halkın Sesi reformcu burjuvazinin, sınıf damgasını taşıyan talepler değil de, gerçekten devrimci talepler ileri sürseydi bile, bu talepleri muhalefetteki CHP'ye ileri süremezdi. Halkın Sesi taraftarları, bu gazetenin başka akımları eleştirirken yazdığı yazıları incelerlerse bile, bu temel ilkeyi göreceklerdir. Temel ilkeleri bilgiçce başkalarına vazeden Halkın Sesi, sıra kendine gelince, yazdıklarını birden unutuyor! Halkın temel taleplerini CHP'ye yöneltmek, önderliği reformcu burjuvaziye terk etme menşevik anlayışıdır. Bu yöntem, menşeviklerin özellikle acemi oportünizm dönemlerinde uyguladıkları çok bilinen bir yöntemdir. Özünü de, "devrimin karakteri burjuva olduğundan, devrime burjuvazi önderlik edecektir ve proleter devrimcilerin görevi aşırı muhalefet yürütmektir" şeklindeki ünlü menşevik anlayış oluşturur. Halkın Sesi'nin talepleri reformcu burjuvazinin sınıf damgasını taşımasaydı bile, tutumu menşevik "aşırı muhalefet" tutumu olurdu.

Üçüncüsü, Halkın Sesi CHP'ye bu talepleri seçim kampanyası sırasında, seçim kampanyasına ilişkin olarak yöneltiyor! Seçimler bütün partilerin, bütün siyasi akımların siyasi arenaya çıktıkları ve kitleleri kendi sınıf çıkarlarının peşine takmaya çalıştıkları bir dönemdir. Böyle dönemlerde, devrimci proletaryanın bağımsız sınıf tutumu her zamankinden daha çok önem kazanır. Devrimci proletarya, seçimler sırasında, sadece çeşitli burjuva ve toprak ağası siyasi akımların değil, aynı zamanda reformcu burjuvazinin ve istikrarsız devrimci küçük burjuvazinin sınıf tutumlarını teşhir eder, onların "milletin" ya da "halkın" çıkarları dediklerinin aslında kendi sınıf çıkarları olduğunu açığa çıkarır, devrimci küçük burjuvazinin burjuva reformizmi ile tutarlı devrimci demokratlık arasındaki yalpalamalarını açığa çıkarır ve bilinç düzeyi geri işçileri ve çalışan halkı en tutarlı yurtsever-demokrat devrimci sınıf olan devrimci proletaryanın kendi bayrağı altında toplanmaya çağırır. Her dönemde, ama özellikle seçimler sırasında devrimci proletarya kendi bağımsız sınıf tutumuna sımsıkı sarılmazsa, kendi devrimci bayrağını yükseltmezse, seçimlerden devrimci bir şekilde yararlanmak mümkün olmaz. Geriye kalan seçimlerin burjuva "reform" vaadleriyle halkı aldatma aracı olmasına "devrimci proletarya" adına hizmet etmektir.

Dördüncüsü, proletaryanın seçim ittifakları, seçim blokları anlayışı, kendi bağımsız sınıf tutumundan en ufak bir taviz vermeme şartına doğrudan doğruya bağlıdır! "Sol Komünizm" adlı kitabında İngiltere'de komünistlerin burjuva işçi partisini destekleyebileceklerini savunan Lenin'in vaz geçilmez koşulu budur: Kitlelere açıkça kendi bağımsız sınıf tutumunu ve iki akım arasındaki farkı açıklamak ve burjuva işçi partisini, bu partiyi yıkmak için desteklediklerini ilân etmek! Halkın Sesi en önemli ve vazgeçilmez koşulu "unutmuştur". O da "aynı niyetle" CHP'yi desteklemekten söz etmektedir, ama bir farkla (!), bu niyetini kurnazca kendi yazı kurulunun odalarında gizleyerek! "Kitlelere" kendiliğinden göremedikleri bir şeyi şimdiden açıklamak 'saflık' olmaz mı, bizim CHP'yi niye destekledığimizi kitleler önümüzdeki yıllarda öz tecrübeleriyle kendiliğinden anlayacaklar! İşte Halkın Sesi'nin "kurnaz" oportünist mantığı budur.

Biraz dürüst olun beyler! Bugün proleter devrimciler CHP'nin burjuva reformizmini yıkmak için, kendi bağımsız sınıf tutumlarından taviz vermeden -ya da sizin gibi vererek- CHP'yi desteklemeliler mi? Biz buna kesinlikle hayır diyoruz. Ama, bu konuyu açıkça tartışırsanız, hata yapsanız da hiç olmazsa işçi sınıfına ve halka karşı dürüst ve saygılı davranmış olursunuz. Hâkim sınıflar gibi, işçi sınıfını ve çalışan halkı "aşama, aşama" kandırılacak bir çocuk, bir sürü gibi görmekten vazgeçin! Seçim taktiklerinizi açıkça kitlelerle tartışın. Böyle yaparsanız, oportünist taktikleri savunsanız da, işçi sınıfının sınıf-bilincinin gelişmesine dolaylı olarak hizmet edersiniz. Oportünist taktiğinizle kazanmaya çalıştığınız CHP tabanı da kandırılacak çocuk değildir. CHP tabanı da, ancak devrimci proletaryanın seçim taktiği onunla açık açık tartışılırsa, devrimci proletaryanın bağımsız sınıf tutumu ile reformcu CHP'nin sınıf tutumu arasındaki fark seçim kampanyası döneminden de yararlanılarak ona açık açık anlatıldığı ölçüde, proletaryanın devrimci bayrağı altında bağımsızlık ve demokrasi devrimci mücadelesine kazanılacaktır. Elbette, kendi öz tecrübeleriyle CHP tabanı reformcu yolun çıkmaz yol olduğunu görecektir. Bu zaten kendiliğinden her gün olmaktadır. Bizim görevimiz, şimdiden bunu ona somut örneklerle açıklamaktır. CHP tabanını kapalı kapılar ardında "kurnazca" tesbit edilmiş taktiklerle "kazanmaya", yani çocuk gibi kandırmaya, sürü gibi gütmeye çalışanlar, CHP içindeki çeşitli burjuva klikler ve revizyonistlerdir. Bu burjuva yöntem devrimci proletaryanın yöntemi olamaz.

"Soyut" devrim sözü etmek yetmez. Bu doğrudur. Ama "somut" olmak, CHP'den bir şeyler (hem de objektif olarak gerçekleştirebileceği bir şeyler) talep ederek, "bu şartla sizi destekleriz" demek, ve CHP'nin bunları gerçekleştirememesini ve CHP tabanının öz tecrübeleriyle bunu görmesini beklemek değildir. Bu, "kurnaz" taktikler ardında "reel politiker", yani "gerçekçi politikacı" ucuzluğu yatar. Somut olmak, kendi devrimci sınıf tutumumuzu anlatırken ve CHP'nin reformcu çıkmaz yolunu teşhir ederken, somut örneklerden yararlanmaktır. Bu da, zaten bütün proleter devrimcilerin önümüzdeki kısa seçim kampanyasında en önemli görevlerinden biridir.

5 HAZİRAN SEÇİMLERİ İÇİN ÖNE SÜRDÜĞÜMÜZ HATALI GÜÇBİRLİĞİ ANLAYIŞIMIZI DÜZELTİYORUZ

Erken seçim kararı alındığında HALKIN YOLU 9. sayısındaki başyazısında seçimlerde izleyeceği taktiği belirledi. Doğru olarak devrimci proletaryanın taktiğinin, bağımsız programını kitlelere maledebilmek ve kitleleri bu program altında mücadeleye seferber edebilmek için seçimlerden yararlanmak gerektiğini tesbit etti. Ve yine doğru olarak seçimlerde temel devrimci taleplerle kitlelerin en öne çıkmış kısmi taleplerini içeren bir seçim platformunun temel alınmasını tespit etti. Buna bağlı olarak 10. sayısında proletarya önderliğinde kurulacak Demokratik Halk İktidarında genel olarak neleri gerçekleştireceğini ortaya koydu. Ama her iki başyazıda da güçbirliği konusundaki görüşlerimiz çelişkili, muğlak ve hatalıydı. Bu konudaki Marksist Leninist yaklaşımı daha derinden kavradıkça ve bugünkü durumu daha etraflıca değerlendirdiğimizde öne sürdüğümüz güçbirliği anlayışı reformizmin etkilerini taşıdığını gördük.

9. sayıda yukarda belirttiğimiz platform temelinde yurtsever ve demokrat güçlerle güçbirliği yapacağımızı belirtiyor, 10. sayıda ise genel olarak siyasi ve ekonomik reform taleplerinden oluşan 8 maddelik bir program yayınlayarak bu temelde, yurtsever ve devrimci akımlarla güçbirliği yapacağımızı belirtiyorduk. Bu baştan çelişik tutumdu. Ayrıca bu tutum yurtsever güçlerin ve akımların somut durumunu değerlendirmiyor, kime yönelik olduğu belirsiz, kalıyordu. Halk kitlelerinin bağımsızlık ve demokrasi isteği her geçen gün daha da yayılıyor. Bize düşen tüm yurtsever ve demokratları devrimci proletaryanın asgari programında birleştirmeye, seçimlerde devrimci proletaryanın seçim platformunda birleştirmeye çağırmak olmalıdır.

Yurtsever ve demokrat akım olarak da bugün ülkemizde devrimci proletarya dışında tüm öteki yurtsever ve demokrat akımlar koyu bir reformist çizgi izliyorlar. Reformist çizgilerini, koruyan bu akımlarla ister asgari program da, ister seçim platformunda bir güçbirliği baştan kâğıt üzerinde kalmaya mahkumdur. Ve proletaryanın devrimci çizgisiyle reformizmin ayrımını bulandıracaktı. Böyle bir durum ise bizim seçimlerdeki bağımsız programı yaygınlaştırma temel taktiğimizle çelişmektedir. Bu yüzden reformist demokrat ve yurtsever akımlara güçbirliği teklifimiz yanlıştır. 10. sayıdaki 8 maddelik program ise bu yüzden tümüyle gereksizdir. Bu duruma demokrat ve yurtsever akımların bizim programımıza evet demeleriyle devrimcileşebilecekleri güçbirliğini basit ve kâğıtta görmemizin de etkisi oldu. Ve son olarak reformcu akımların devrimcileştirilmesini bir mücadele süreci olarak görüp bir mücadele programı oluştursaydık bile böylesine geri reform taleplerini içeren bir programı değil, aksine temel devrimci taleplerle kitlelerin mücadele azmini arttıracak onlar için artık bir eylem şiarı ve mücadele şiarları olmuş talepleri içeren bir program oluştururduk.

Ayrıca Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu dergileriyle yaptığımız görüşmelerde onların reformcu tutumlarını yeterince açıklayamadık. Bu yüzden görüşmeler sonunda güçlü bir birlik oluşturulamadı. Aynı zamanda Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşunun mesele üzerinde yeterince titiz ve dikkatle durmamaları da buna yol açtı.

Esas olarak doğru olan seçim taktiğiyle çelişen güçbirliği anlayışımızı düzeltiyoruz. Hazırladığımız seçim bildirgesini bir ölçüde gecikmiş de olsa Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği ile en kısa zamanda ortak olarak açıklamak için çaba sarfedeceğiz.

Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun seçim platformuna neden katılmadık

Bilindiği gibi, Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun, gazetelerinin 6. ve 52. sayılarında yayınladıkları ortak seçim platformuna Halkın Yolu katılmadı. Ancak, Halkın Yolu bu görüş ayrılıklarının seçimlere ilişkin çalışmalarda proleter devrimcilerin en yoğun bir şekilde ortak mücadeleyi önlememesi gerektiği kanısındadır. Tam tersine, bu çalışmalar proleter devrimciler arasındaki, gerek seçim platformuna ilişkin, gerekse başka konulardaki görüş ayrılıklarını gidermek için bir araca dönüştürülebilmelidir. Hem okurlarımızı sözkonusu seçim platformuna neden katılmadığımız konusunda aydınlatmak için, hem de bu görüş ayrılıklarının giderilmesi yönündeki çabaları yoğunlaştırmak için, bu ayrılık noktalarını açıklamak gereğini duyduk.

Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun yayınladıkları ortak seçim platformunda,önce, "seçimler döneminde, proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin temel almaları gereken, proletaryanın günümüz şartlarına uyarlanmış asgari siyasi programının ilkeleri şunlardır" denerek halkımızın temel devrimci talepleri dile getiriliyor. Platform bu yönüyle Halkın Sesi'nin seçimler karşısındaki tutumuyla taban tabana zıttır. Halkımızın temel devrimci taleplerini "düzelterek", ortaya çıkan reformcu - burjuva talepleri "halkımızın temel talepleri" diye ileri süren Halkın Sesi'nin menşevik anlayışının aksine, Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu devrimci proletaryanın en tutarlı bir şekilde dile getirdiği ve savunduğu halkın temel taleplerini savunmaktadırlar.

Ancak, Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun ortak platformunda, bundan sonra şu söylenmektedir: "Devrimci proletarya bu temel taleplerin gerçekleşmesi uğruna mücadele ederken, gerçekleşmesi, mutlaka bir halk iktidarını gerektirmeyen yığınların aşağıda sıralanan ekonomik, demokratik ve siyasi taleplerini savunacaktır." Bundan sonra bir kısmı işçi sınıfının ekonomik mücadelesini, dile getiren, ama çoğunluğu reformcu-burjuva muhtevada siyasi talepler olan 21 talep sıralanmaktadır.

Bu yaklaşım, herşeyden önce acil talepler meselesini reformcu ve kendiliğindenci bir tarzda ele almaktadır:

1) Proleter devrimci hareketin kitlelerin ekonomik acil talepleri ile demokratik-siyasi acil talepleri karşısındaki tutum farkını silmektedir. Başta işçi sınıfının ekonomik acil taleplerini, bunun yanında belli farklarla köylülerin ve genel olarak çalışan halkın ekonomik acil taleplerini proleter devrimci hareket, ekonomik talepler uğruna mücadeleyi devrimci mücadeleye tabi kılarak her zaman savunur.Devrimci siyasi mücadelenin ekonomik mücadele ile içiçe geçmesi kötü bir şey değil, iyi bir şeydir. Oysa, demokratik-siyasi muhtevada acil talepleri devrimci proletarya her zaman değil, ancak belli dönemlerde savunabilir.

Örneğin, büyük devrimci alt-üst oluş dönemlerinde (bir iki örnek verirsek, 1918 Almanyasında, 1917 Şubat-Ekim arası Rusyasında, 1912 Rusyasında, vb.) devrimci siyasi mücadelenin kitlelerin ekonomik acil talepleri uğruna yürüttükleri mücadeleyle içiçe geçmesi kötü bir şey değildi. Oysa, bu dönemlerde devrimci proletarya siyasi - demokratik acil talepleri (yani gerçekleşmesi "mutlaka bir halk iktidarını" ya da iktidarın işçi sınıfına geçmesini "gerektirmeyen" siyasi-demokratik reformları) savunmayı üstlenemezdi ve üstlenmemiştir de. Böyle dönemlerde, devrimci proletaryanın görevi devrimci çözümle reformcu çözüm arasındaki farkı bütün açıklığıyla kitlelere açıklamak, her türlü reform hayaliyle mücadele etmek ve kitleleri devrim doğrultusunda seferber etmekle sınırlıdır. Oysa, örneğin 1917 yazında Kornilov olayı sırasında, ya da 1935-lerde, devrimci mücadeleye tabi kılarak ve reformcu hayallerle mücadele ederek, devrimci proletarya siyasi-demokratik acil talepleri de formüle etmiş ve savunmuştur.

Proleter devrimci hareketin siyasi - demokratik acil taleplere karşı tutumu farklı dönemlerde farklıdır. Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun platformu bu farkın üzerini örtüyor. Türkiye'de bugün, hem de seçim platformunda bir takım siyasi reformları savunmayı üstlenirken, bu tutumunun nedenlerini açıklamak gereğini duymuyor.

2) Devrimci proletarya kitlelerin ekonomik ya da belli dönemlerde siyasi - demokratik acil taleplerini savunurken, yalnızca bunları devrimci mücadeleye tabi kılmaktan söz etmez. Devrimci proletaryanın önemli bir şartı vardır: O, kitlelerin savaşma kapasitesini artıracak ve onları yozlaşmaya karşı koruyacak acil talepleri ve yalnızca bunları savunur. Kitleler üzerinde bürokrasi ve polis vesayeti kuracak, ya da bu vesayeti artıracak nitelikteki acil talepleri ise devrimci proletarya savunamaz, bunlara karşı kararlılıkla mücadele eder.

Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun platformunda bu en önemli şart unutulmuştur. Platformda acil talepleri savunma meselesi yalnızca tecrit olmaya karşı bir araç, kitlelerle bağ kurmanın bir yolu olarak ele alınmıştır. Kitlelerin acil taleplerinin savunulacağı açıklanırken yukardaki zorunlu şart unutulursa, mesele tecrit olmaya karşı bir araca indirgenirse, reformcu akımlarla devrimci akımlar arasındaki fark ne olacaktır? "Genel siyasi taleplerin önüne geçirmemek kaydı" tek başına yeterli midir?

3) Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun seçim platformundaki siyasi - demokratik acil taleplerin önemli bir kısmı kitlelerin acil talebi değildir. Bunlar reformcu - burjuva akımların vaadleridir.

Örneğin, 141-142 ve Ceza Kanunundaki öteki anti-demokratik hükümlerin iptali. Bu kitlelerin acil talebi değil, CHP'nin reformcu vaadidir. Bugünkü Türkiye'de işçi ve çalışan halk kitleleri, ya hâla anti-komünizmin etkisi altındadır ve bu konuda ilgisizdir, yahut da bu düzenin sınırları içinde örgütlenme özgürlüğünün bir hayal olduğunu bütün açıklığıyla görmektedir. Faşist diktatörlüğün resmi ve sivil faşist güçlerinin saldırıları ile hergün karşı karşıya olan kitlelerin, bu düzenin sınırları içinde örgütlenme özgürlüğü hayal edebildiğini düşünmek, ya kitlelerin gerisinde kalmaktır, ya da kitlelerin acil talepleriyle CHP nin vaadlerini birbirine karıştırmak.

Sadece ekonomik talepleri değil, kitlelerin siyasi demokratik acil taleplerini de belli şartlarla savunmalıyız. Hatta bu talepleri biz formüle etmeliyiz. Çünkü çoğu zaman kitleler demokratik-siyasi özlemlerini dile getirmekte güçlük çekerler. Ama,birincisi bunlar gerçekten kitlelerin acil talepleri olmalı, yoksa CHP'nin vaadleri değil. İkincisi, bunlar kitlelerin devrimci inisiyatifini harekete getirecek şiarlar, demokratik özlemleri devrimci-demokratik bir mücadeleye dönüştürecek şiarlar olmalı.Yoksa reformcu hayalleri pekiştirecek şiarlar değil.

CHP'nin bile polislere sendika kurma hakkı tanıyacağını açıklamak zorunda kaldığı bir ülkede, proleter devrimcilerin ceza kanununda değişiklik taleplerinden ötesini görememeleri kitlelerin gerisinde kalındığının bir işaretidir. CHP'nin idari öz-yönetimi çok genişleteceğini vaadettiği Türkiye'de, proleter devrimciler "faşistlerin, devlet kademelerinden temizlenmesi", ya da "milli güvenlik kurulunun lağvedilmesi" acil taleplerini savunmakla yetiniyorlarsa , kitlelerin nabzını CHP kadar elimizde tutmadığımız açık değil midir?

Platformdaki demokratik acil talepler, kitle mücadelesinin yükselişiyle CHP'nin vaadetmek zorunda kaldığı sulandırılmış reformların bile gerisindedir.

Platformun platform anlayışı da karmakarışıktır:

4) Kitlelerin acil taleplerini savunmak, proleter devrimcilerin seçim platformunda belirtmeleri gereken özel bir görev değildir. Bu hergünkü çalışmamızın bir parçasıdır. Seçim platformuna savunacağımız acil talepleri eklemeye çalışmak, hem imkânsız bir şeyi yapmaya kalkmaktır, hem de seçim platformunun ne işe yaradığını anlamamaktır.

Seçim platformumuz kitlelerin acil taleplerinin sıralanacağı bir liste değildir. Biz öteki sınıf akımlarından ayrı, bağımsız sınıf tutumumuzu açığa kavuşturmak için bir seçim platformu hazırlıyoruz. Bu platform kitle mücadelelerinde parola haline gelmiş belli acil talepleri yeni mücadele şiarlarını içerir, ama genel olarak acil talepleri içermez. Olsa olsa, siyasi-demokratik acil talepler karşısında ilke olarak ve somut durum tahlili sonucu bağımsız sınıf tutumumuzu içerir. Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun platformu bu tahlili içermediği halde, acil taleplerin bir listesini içermeye çalışıyor.

5) Aslında platform bir özel program çizmeye çalışıyor. Ancak bunu özel program olarak adlandırmıyor, kitlelerin ekonomik,siyasi, demokratik talepleri diye adlandırıyor. Böylece de ekonomik, demokratik, siyasi acil talepler listesi ile özel program birbirine karıştırılmış.

Kitleleri devrim doğrultusunda seferber etmek için acil talepleri belli sınırlamalarla hergün savunuruz. Oysa bir özel program ancak özel dönemlerde azami ve asgari programımıza ek olarak savunacağımız bir platformdur.

Bu birleşik cephe meselesidir. Genel olarak birleşik cephe, Türkiye gibi ülkelerde ancak asgari programımız temelinde kurulabilir. Ancak, belli özel şartlarda asgari programımızla acil taleplerin bir kısmının karışımı olan bir özel programı da savunabiliriz. Ama bu bazı acil talepleri rastgele sıralamakla başarılacak bir şey değildir. İlk önce birleşik cephe mücadelemizde bugün bir özel programa da gerek var mı, bu hangi temeller üzerinde yükselmelidir, bu mücadelede yakın hedefimiz nedir, vb, bütün bu soruları cevaplamak gerekir.

Kitlelerin kendiliğinden mücadelesinin ortaya çıkardığı acil taleplerle özel programı birbirine karıştırmak, birleşik cephe uğruna yürütülmesi gereken zorlu mücadele ile kendiliğinden hareketin peşine takılmayı birbirine karıştırmaktan kaynaklanıyor.

6) Platform aslında bir özel program çizmeye çalışıyor. Ama tek karıştırılan özel program muhtevası ile, acil talepler listesi değil. Bir özel programın en önemli noktası, özü de unutulmuş. Platform sıraladığı taleplerin bir mücadele aracı olduğunu, ve bu taleplerin gerçekleşmesinin ancak büyük devrimci alt üst oluş şartlarında mümkün olduğunu söylemiyor. Tam tersine, bunların "gerçekleşmesi, mutlaka bir halk iktidarını gerektirmeyen" talepler olduğunu belirtmekle yetiniyor.

"Gerçekleşmesi mutlaka bir halk iktidarını" gerektirmez. Peki, ama hangi şartlarda gerçekleşebilir? Bu soruya CHP cevap veriyor: "hükümeti biz kurarsak,gerçekleşir", BP cevap veriyor: "hükümete biz ortak olursak gerçekleşir". Proleter devrimciler ise bu soruyu platformlarında cevapsız bırakıyorlar! Olur mu böyle şey? Bu soru cevapsız bırakılınca, geriye reformcu-burjuva taleplerden başka ne kalıyor?

Proleter devrimci hareketin bir özel programı da olabilir. Ama, bu özel program bu düzenin sınırları içinde reform hayalleri yaymak için formüle edilmez, tam tersine bu düzenin sınırları içinde reform hayallerine karşı formüle edilir. Özel program ancak bir mücadele cephesi programı olursa, gerçekleşme şartının büyük devrimci alt üst oluşlar olduğu açıklanırsa, reformculuk olmaktan çıkabilir.

Mesele "günümüz şartlarına uyarlanmış asgari siyasi program" a ek olarak bir takım reformcu talepleri sıralamak olursa, mesele "devrimci mücadele artı bugün özellikle reformcu mücadele" den başka bir şey olmaz.

Azami programımıza ve birleşik cephenin üzerinde inşa olacağı asgari programımıza ek olarak bir de bugün özel program formüle edeceksek, bu özel programın "gerçekleşmesinin mutlaka bir halk iktidarını gerektirmediği" nden söz ederek, CHP reformizminin pekişmesine hizmet etmeyelim.

Özetlersek, Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun seçim platformuna, bu platform, ekonomik ve siyasi acil talepler karşısında devrimci proletaryanın tutum farkını sildiği için, ancak kitlelerin savaşma kapasitesini artıracak ve onlar üzerinde ordu-bürokrasi ve polis vesayetini artırmayacak, tam tersine bu vesayeti sarsacak acil talepleri destekleme belirleyici önemde şartını bir yana attığı için, formüle ettiği talepler kitlelerin acil talepleri demokratik özlemleri olmayıp, çoğu reformcu-burjuvazinin vaadleri olduğu ve bazıları CHP'nin bile gerisinde olduğu için, Halkın Yolu bu platforma katılmadı. Ayrıca, bir seçim platformuna savunulacak acil talepler listesini eklemenin reformcu hayaller yönünde kafaları karıştırmak dışında hiç bir anlamı olmadığı için, platform acil talepler listesi ile özel programı karıştırdığı için, bu taleplerin ancak büyük devrimci alt üst oluş şartlarında gerçekleşebileceği belirtilmediği, tersine bu düzenin sınırları içinde gerçekleşebileceği hayalleri yayıldığı için bu platforma Halkın Yolu katılmadı. Özetlersek, platform bir yandan reformcu hayalleri pekiştiren, bir yandan da kendiliğindenciliğe prim veren bir seçim platformu olduğu için, Halkın Yolu katılmadı.

Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun seçim platformunun hatalarının kaynağında , esas olarak Halkın Birliği'nin reformcu görüşleri yatmaktadır. Türkiye gibi demokratik devrimini tamamlamamış bir ülkede, komprador burjuvazi ile toprak ağaları arasındaki çelişmenin zamanla çözülebileceğini, böylece feodal kalıntıların Prusya usulü, "yukardan aşağı" tasfiye edilebileceğini hayal etmek, doğal olarak siyasi demokrasinin taleplerinin bu düzenin sınırları içinde reformlar yoluyla gerçekleşebileceği hayalini de beraberinde getirir. Şu kadarını belirtelim ki, Türkiye'nin yönünün emperyalizme bağımlı bir kapitalizm olduğu ve başka bir şey olamayacağı doğrudur. Bu Marksist bir yaklaşımdır. Bu yaklaşım benimsenirse, kapitalizmin tek bir dünya tekeli doğrultusunda geliştiği de "doğrudur". Ama hayat öyle fırtınalar içinde, öyle alt üst oluşlar içinde ilerler ki, "tek dünya tekeli" ancak sözde "Marksist" tarihçilerin hayallerinde mümkündür. Bugün ise gündemde olan yarı-sömürge yarı-feodal boyunduruğun devrimle parçalanmasıdır. Feodal kalıntıların 1977 Türkiyesinde tasfiyesinin iki yolu iki alternatifi yoktur. Bu tür düşünceler yalnızca siyasi-demokrasinin taleplerinin bu düzenin sınırları içinde gerçekleşebileceği reformcu hayellerin yayılmasına hizmet ediyor.

Platformun hatalarının kaynağındaki tali unsur da, Halkın Kurtuluşu'nun, ilk sayısından bu yana devrimci proleter çizgi ile kendiliğinden hareketin peşine takılmanın görüşlerinde içiçe yaşamasına karşı yeterince kararlı mücadele edememesidir.

Halkın Yolu'nun seçim platformu konusundaki görüşmelerdeki hatalarının ve kendi platformunun bir özeleştirisini ayrıca yayınlıyoruz.

Bütün proleter devrimciler hatalarının üzerine cesaretle yürümeliler ve seçimlere ilişkin mücadeleyi devrimci proleter çizgide birlik yönünde bir adıma dönüştürebilmeliler. Henüz zaman çok geç değildir. Bütün proleter devrimcileri somut durumun tahlili temelinde yeni bir seçim bildirgesi üzerinde birleşmeye çağırıyoruz.

RSDİP'nin SEÇİM PLATFORMU

İşçi yoldaşlar, ve Rusya'nın tüm yurttaşları!

Dördüncü Duma seçimleri çok yakın bir gelecekte yapılacak. Çeşitli siyasi partiler ve bizzat hükümet şimdiden enerjik bir şekilde seçimlere hazırlanıyorlar. Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi, 1905 ' teki şanlı mücadelesiyle Çarlığa ilk ciddî darbeyi vuran ve onu temsilî kurumlar tavizini vermeye zorlayan sınıf-bilinçli proletaryanın partisi, seçim hakkı olan her birinizi ve hepinizi ve aynı zamanda haklardan yoksun olan büyük çoğunluğu,seçimlerde en enerjik bir rol almaya çağırır. İşçi sınıfını ücret köleliğinden kurtarmak için mücadele eden herkes, Rusya'nın özgürlük davasına değer veren herkes çalışmaya hemen başlamalı ki, Dördüncü Duma, toprak sahipleri Duma'sı seçimlerinde özgürlük savaşçılarını birleştirebilsinler ve güçlendirebilsinler ve Rusya demokratlarının sınıf-bilincini ve örgütlenmesini ilerletebilsinler.

Kanlı Nikolanın, Kodinka Çarının (2), Birinci ve İkinci Dumaların "galibi ve yıkıcısının", Kara-Yüz toprak sahipleri ve Oktobrist tüccarlarla birlikte, işçi sınıfından ve Rusya'daki tüm devrimci unsurlardan, bir başka deyişle, halkın büyük çoğunluğundan 1905'in öcünü alabilmek için bütün sözlerini, vaadlerini ve manifestolarını bir yana attığı 3 Haziran, 1907 hükümet darbesinden bu yana beş yıl geçti.

Üçüncü Duma,döneminin bütününe damgasını vuran devrimden öç almadır. Rusya, Çarlığın böylesine şiddetli zulmünü başka hiç bir dönemde yaşamamıştı. Bu beş yıl içinde dikilen darağaçları üçyüz yıllık Rusya tarihinin bütün rekorlarını kırdı. Sürgün yerleri, ceza kurumları ve hapishaneler duyulmamış sayıda siyasi mahkumla dolup taştı ve başka hiç bir dönemde mağlûplara Nikola II'ninki kadar işkence ve zulüm yapılmamıştı. Başka hiç bir dönemde, böylesine bir rüşvet ve yolsuzluk dalgası, "fesada" karşı mücadeledeki gayretkeşlikle rinden ötürü her şeyleri hoşgörülen memurların böylesine derin bir istibdatı ve terörü görülmemişti; başka hiç bir dönemde , sıradan halk, özellikle köylüler, otoritenin hiç bir temsilcisince böylesine aşağılanmamıştı. Başka hiç bir dönemde, Yahudilere, ve onlardan sonra, hâkim ulustan olmayan öteki halklara, böylesine hırsla,kudurganca, pervasızca zulmedilmemişti.

Yahudi düşmanlığı ve en kaba bir milliyetçilik, hükümet partilerinin tek 'siyasi platformu haline geldi ve şimdiki Çarcı monarşinin tüm tahakküm yöntemleri tam olarak, katıksızca ve mükemmel bir şekilde Purişkeviç'in şahsında somutlaştı.

Ve karşı devrimcilerin bu çılgınca faaliyetleri ne sonuç verdi?

Böyle yaşamaya devam etmenin imkânsız olduğu bilinci, toplumun "yüksek", sömürücü sınıflarının bile kafasına girmeye başladı. Oktobristlerin kendileri bile,Üçüncü Dumadaki hâkim parti, toprak sahiplerinin ve tüccarların partisi, devrimden ödü kopan ve otorite önünde yaltaklanan bu parti bile, büyük bir bağlılıkla ve sadakatle hizmet ettikleri Çarın ve asillerin Rusya'yı bir çıkmaz sokağa soktukları inancını kendi basınlarında her geçen gün daha çok dile getirmeye başladı.

Bir zamanlar, Çarşı monarşi, Rusya ' da gericiliği koruyan ve Avrupa'da bütün özgürlük hareketlerinin zorla bastırılmasına yardım eden bir Avrupa jandarmasıydı. II. Nikola her şeyi öyle bir hale getirmiştir ki, o artık yalnızca bir Avrupa jandarması değil, aynı zamanda bir Asya jandarmasıdır entrikaların, paranın ve en vahşi bir şiddetin yardımıyla Türkiye'de, İran'da ve Çin'de bütün özgürlük hareketlerini bastırmaya çalışmaktadır.

Ama hiç bir Çarcı mezalim Rusya'nın gelişmesini durduramaz. Bu feodal kalıntılar, Purişkeviçler, Romanovlar ve Markovlar Rusya'yı çirkinleştirmeye ve sakatlamaya ne kadar çalışırlarsa çalışsınlar, o hâlâ ilerlemektedir. Rusya'nın gelişme yönünde attığı her adımla da, siyasi özgürlük talebi daha çok zorlayıcı hale gelmektedir.Yirminci yüzyılda Rusya, bütün öteki ülkeler gibi, siyasi özgürlük olmaksızın yaşayamaz. İlk iki Duma'yı Çar kendisi dağıtmışken ve kendi 17 Ekim 1905 Manifestosunu kendisi ayaklar altına almışken, Çarcı monarşiden siyasi reformlar beklemek mümkün müdür? Memurlar çetesi bütün yasaları hiçe sayarken ve bu yaptıklarında çarın ve ortaklarının kendilerini koruduklarını bilirlerken, çağdaş Rusya'da siyasi reformları düşünmek mümkün müdür? Görmüyor muyuz, çarın ya da akrabalarının kendilerini korumasından yararlanarak, dün İlliodor, bugün Rasputin, dün Tolmakov, bugün Kiyostov,dün Stolipin, bugün Makarov bütün yasaları nasıl ayaklar altına alıyorlar? Toprak sahipleri Dumasının ufacık ve gülünecek kadar acıklı "reform"larının bile, Çarcı iktidarı canlandırmaya ve güçlendirmeye yönelik reformların bile, Devlet Konseyi tarafından ya da Kanlı Nikola'nın şahsi buyruklarıyla nasıl reddedildiğini ve çarpıtıldığını görmüyor muyuz? Yöneticilerin yollarından çekilmesini istedikleri Duma temsilcilerini arkalarından kurşunlayan, İkinci Duma'daki Sosyal-Demokrat temsilcileri sürgüne gönderen, sürekli pogromlar (*) örgütleyen, hazineyi her yönden küstahça soyan Kara-Yüz katiller çetesinin Çar tarafından özel olarak desteklendiğini ve çarın üstü pek az örtülü bir şekilde bu katiller çetesine yardım ettiğini,onu yönettiğini ve ona rehberlik ettiğini bilmiyor muyuz? Bir yüzyılın üç çeyreğinden fazla bir süredir, uğrunda halkın en iyi temsilcilerinin mücadele ettiği, 1905'te uğrunda milyonların ayaklandığı, Rus halkının ana siyasi taleplerinin, Nikola Romanov'un iktidarı sırasındaki kaderine bakın. Birinci ve İkinci Duma seçimlerinde evrensel olmayan, eşitsiz ve dolaylı oy hakkı bile Çarlık tarafından ayaklar altına alınmışken, evrensel, eşit ve doğrudan oy hakkı Romanov monarşisi altında mümkün müdür? Gerici ve iğrenç 4 Mart 1906 yasası (3) bile valiler ve bakanlarca bir hiç haline getirilmişken, sendika, dernek, grev özgürlükleri Çarcı monarşi altında mümkün müdür? 17 Ekim 1905 Manifestosunun "yurttaşların özgürlüğü değişmeyen ilkesi" hakkındaki "gerçek kişi dokunulmazlığı"hakkındaki, "vicdan, konuşma, toplantı ve sendika özgürlüğü" hakkındaki sözleri bir alay değil midir? Çarın her tebası her gün bu alaya şahit oluyor.

Liberal yalanlara artık yeter! Sanki özgürlükle eski yönetim arasında bir birlik mümkünmüş gibi, sanki Çarcı monarşi altında siyasi reformlar düşünülebilirmiş gibi.

Rusya halkı çocukca hayallerini karşıdevrimin acı dersleriyle ödedi. Siyasi özgürlüğü gerçekten ve içtenlikle isteyen herkes, cumhuriyet bayrağını gururla ve cesaretle yükseltecektir, ve Çarcı toprak sahibi çetesinin politikası, Rusya demokrasisinin bütün yaşayan güçlerini mutlaka bu bayrağın altına toplayacaktır.

Bir zamanlar, hem de yakın bir geçmişte, "Kahrolsun otokrasi" şiarı Rusya için fazla ileri görülüyordu. Buna rağmen RSDİ Partisi bu şiarı ileri sürdü, ileri işçiler onu benimsediler ve ülke çapında yaydılar; iki üç yılda bu şiar tüm halkın diline yayıldı. O halde, iş başına işçi yoldaşlar ve Rusya'nın tüm yurttaşları! Ülkemizin durgunluğun, barbarlığın, haklardan yoksunluğun ve on milyonların korkunç yoksulluğunun batağına batmasını görmek istemeyen herkes iş başına! Rusya Sosyal-Demokratları, Rusya işçileri "Kahrolsun çarcı monarşi, yaşasın Demokratik Rusya Cumhuriyeti!" şiarını ulus çapında bir şiar haline getirmeyi başaracaklardır.

İşçiler, 1905'i hatırlayın. O zaman milyonlarca çalışan, grev hareketi aracılığı ile yeni bir hayata uyanmışlardı, sınıf-bilincine ve özgürlüğe kavuşmuşlardı. Onlarca yılın çarlık reformu, hayat şartlarınız da o zaman kitle mücadeleleri aracılığıyla sağladığınız düzelmelerin onda birini bile verememişti ve veremezdi. Toprak sahipleri Dumasında, Kadetlerin yardımıyla tanınamaz hale getirilen işçi sigortaları Yasa Tasarısının kaderi, "yukardan" neyi bekleyebileceğinizi bir kere daha gösterdi.

Karşı-devrim hemen bütün kazançlarımızı geri aldı, ama o genç işçilerin ve büyüyen ve güçlenen bütün Rusya proletaryasının gücünü, cesaretini ve davaya olan inancını geri almadı ve alamaz.

Yaşasın, atölyelerde ve fabrikalarda ağır çalışmaya mahkûm köleler olarak kalmak istemeyen işçilerin durumunu düzeltmek için yeni mücadelesi! Yaşasın sekiz saatlik iş günü! Rusya'da özgürlük isteyen herkes, 1905'te Çarcı monarşinin mezarını kazan ve gelecek Rus devriminde bütün Rusya halklarının bu can düşmanını bu mezara gömecek olan sınıfa yardım etmelidir.

Köylüler! Çara inanarak, büyük toprak mülklerinin devredilmesine barışçıl yollarla onu razı edeceğinizi umarak, Birinci ve İkinci Dumalara temsilcilerinizi,Trudovikleri gönderdiniz. Şimdi ikna olabildiniz ki, Rusya'nın en büyük toprak sahibi olan Çar, toprak sahiplerini, memurları savunmak için hiç bir şeyden geri kalmayacaktır; ne yalan yere yeminden, ne yasa tanımazlıktan, ne zulüm, ne de kan dökmekten; eski serf-sahiplerinin boyunduruğuna boyun eğip, memurların hakaret ve aşağılamalarına sessizce katlanıp, açlığın ızdırabından, açlığın ve aşırı yoksulluğun yol açtığı hastalıklardan yüzbinler, hatta milyonlar halinde ölecek misiniz, yoksa çocuklarımıza,insana yaraşır, az çok iyi bir hayat sağlamak için, Çarcı monarşiye ve Çarcı toprak sahibi Duma'ya karşı savaşta mı öleceksiniz?

Rus köylülerinin karar vermesi gereken mesele budur. İşçi sınıfının Sosyal-Demokrat Partisi köylüleri tam özgürlük için, hiç bir tazminat ödemeksizin toprak sahiplerinin bütün topraklarının köylülere geçmesi için mücadeleye çağırır. Önlerine atılan küçük lokmalar köylülerin yoksulluğunu gideremez, onların açlığını yok edemez.Köylüler sadaka istemiyorlar, onlar yüzyıllardır kanları ve terleriyle sulanan toprağı istiyorlar. Köylülerin yetkililerin ve Çarın vesayetine ihtiyaçları yok,onların memurlardan ve Çardan kurtulmaya ihtiyaçları var, kendi işlerini düzene koymak için özgürlüğe ihtiyaçları var.

Dördüncü Duma seçimleri kitlelerin siyasi bilincini keskinleştirsin ve onları yeniden sonuç alıcı muharebelere çeksin.Seçimlerde başlıca üç parti mücadele ediyor: 1) Kara Yüzler, 2) Liberaller, ve 3) Sosyal Demokratlar.

Sağcılar, Milliyetçiler ve Oktobristler Kara Yüzlere dahildir. Bunların hepsi hükümeti destekliyorlar; bu demektir ki, aralarında olabilecek çeşitli farkların hiç bir ciddi önemi yoktur. Bu Kara-Yüz Partilerine karşı amansız mücadele sloganımız bu olmalıdır!

Liberaller Kadet Partisidir ("Anayasal Demokratlar" ya da "halkın özgürlüğü" partisi). Bu, Çarın ve feodal toprak sahiplerinin iktidarı temelde yıkılmaksızın ve iktidar halka geçmeksizin, iktidarı Çarla ve feodal toprak sahipleriyle paylaşmak isteyen liberal burjuvazinin partisidir. Liberaller bir yandan, iktidara geçmelerini önleyen hükümetten nefret eder, onu teşhir etmeye yardım eder ve onun saflarında tereddüt ve dağılma yaratırken, öte yandan devrime karşı nefretleri ve kitle mücadelelerinden duydukları korku hükümete olan nefretlerinden daha büyük ve halkın kurtuluş hareketine karşı tutumları çok daha tereddütlü ve kararsız olduğu için, tayin edici anlarda onlar haince monarşinin safına geçerler. Karşı-devrim yıllarında, Çarlığın "Slovan rüyalarını" yankılayarak,"sorumlu muhalefet" pozuna bürünerek, "Majestelerinin Muhalefeti" diyerek Çarın önünde yerlere kapanarak ve devrimcilere ve kitlelerin devrimci mücadelesine çamur atarak, liberaller özgürlük mücadelesinden gittikçe daha çok uzaklaştılar.

Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi gerici Üçüncü Duma'da bile devrimci bayrağı yükseltmeyi başardı, orada bile kitlelerin örgütlenmesine ve devrimci uyanışına, toprak sahiplerine karşı köylülerin mücadelesine yardım etmeyi başardı. Proletarya partisi, ileri sınıfın, Rusya'ya özgürlük kazandırabilecek sınıfın yegâne partisidir . Bugün, Partimiz Duma'ya halkı aldatan liberallerin vaadettikleri gibi, "reformlarla" oynamaya gitmiyor, "Anayasayı savunmaya" gitmiyor, Oktobristleri "ikna etmeye" ya da Duma'dan "gericiliği çıkarmaya" gitmiyor; Partimiz Duma'ya, Duma kürsüsünden kitleleri mücadeleye çağırmak için, sosyalizmin öğretilerini açıklamak için, hükümetin ve liberallerin tüm aldatmacalarını teşhir etmek için, halkın geri kesimlerinin monarşist önyargılarını ve burjuva partilerin sınıf köklerini teşhir etmek için gidiyor -bir başka deyişle,-yani Rus devrimine sınıf-bilinçli bir savaşçılar ordusu hazırlamak için gidiyor.

Çarcı hükümet ve Kara-Yüz toprak sahipleri Duma'daki Sosyal-Demokrat grubun temsil ettiği muazzam devrimci gücün bütünü ile farkına varmıştır. Bu nedenle, polisin ve İçişleri Bakanlığının bütün çabaları Sosyal-Demokratların Dördüncü Duma'ya girmelerini önlemeye yöneliktir. O halde birleşin, işçiler ve yurttaşlar! Son konferansında karanlık yılların çöküntüsünden kurtularak güçlerini yeniden toparlayan, bayrağını yükselten R.S.D.İ.P.'nin etrafında toplanın. Herbiriniz ve hepiniz seçimlere ve seçim kampanyasına katılırsa, hükümetin çabaları boşa çıkarılacak, polisin hüküm sürdüğü, ezilen kana bulanmış, ayaklar altına alınmış ve açlıktan ölen Rusya'da Duma kürsüsünden devrimci Sosyal-Demokrasinin kızıl bayrağı yükseltilecektir!

Yaşasın Rusya Demokratik Cumhuriyeti!
Yaşasın Sekiz Saatlik İşgünü!
Yaşasın Bütün Büyük Toprak Mülklerine El Konması!

İşçiler ve Yurttaşlar! R.S.D.İ.P.'nin Seçim Kampanyasını Destekleyin! R.S.D.İ.P. nin Adaylarını Seçin!

Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi
Merkez Komitesi

Mart 1912 başlarında yazıldı, bildiri halinde mart 1912 ' de basıldı.

V. İ. LENİN

DİPNOTLAR

(1) Lenin "RSDİP'nin Seçim Platformu'nu, Prag Konferansından kısa bir süre sonra 1912 Mart başlarında Pariste yazdı. "Seçim Platformu" parti merkez komitesi tarafından Rusyada broşür olarak yayınlanarak, başlıca işçi sınıfı merkezleri de dahil olmak üzere 18 yerde dağıtıldı. Ayrıca, Sotzial-Demokrat'ın 26. sayısına ek olarak verildi. Birçok mahalli bolşevik örgütü ve RSDİP Rusya bürosu tarafından yeniden basıldı. V.İ.Lenin, "Reformistlerin platformu ve Sosyal-demokratların platformu" adlı makalesinde bu belgenin anlam ve önemini açıklamaktadır.

(2) Kodinka Çarı - 18 Mayıs 1896'da Çar II. Nikola'nın taç giymesi şerefine, Moskova yakınlarında Kodinka mesiresinde bir şenlik yapılmıştı. Yetkililerin caniyane ihmali sonucu meydana gelen muazzam izdihamda ikibin kişi can verdi ve onbinlercesi yaralandı.

(3) 4 Mart 1906 Yasası - Dernekler, sendikalar ve toplantılar konusunda belli özgürlükler getiren, fakat aynı zamanda bir dizi engel koyarak gerçekte yasayı tamamen işlemez hale getiren gerici kurallar. 4 Mart 1906 yasası ile İçişleri Bakanına, dernek ve sendikaların kapatma hakkının yanısıra, yeni sendikaları resmen tanımama hakkı da veriliyordu.

(*) Pogrom - Rusya kentlerinde Kara - Yüzler ve diğer monarşist partiler tarafından girişilen yahudi kırımlarına ve yahudi mahallelerinin talan edilmesine Pogrom adı verilir.

SEÇİMLERDE PROLETARYANIN DEVRİMCİ BAYRAĞINI YÜKSELTELİM

5 Haziran seçimleri için çeşitli siyasi partilerin, çeşitli sınıfların kampanyaları bütün hızıyla başladı. Kampanyanın başından bu yana yaşadıklarımız tahlillerimizi bir kere daha doğruluyor. Yaşadıklarımız ışığında seçimler karşısındaki tutumumuzu bir kez daha gözden geçirelim.

Bu seçim kampanyası herhangi bir ülkede, herhangi bir seçim kampanyası değildir. Bu, devrimci proletarya partisi henüz inşa edilememiş olsa da, proleter devrimci akımların ilk kez bağımsız sınıf siyasi akımları olarak kendi seslerini duyurdukları bir seçim kampanyasıdır. Faşistler de, sosyal-faşistler de, CHP reformcuları da, TİP revizyonistleri de bunun farkındalar ve bunun telaşı içindeler. Başarılarımızı ne abartalım, ne de küçümseyelim. Henüz ülkemizde devrimci proletarya partisi bile inşa olamamıştır. Henüz güçlerimiz çok dağınık. Henüz pek çok hatamız ve eksiğimiz var. Ve henüz işçi sınıfının ufak bir azınlığının hareketiyiz. Ve henüz geniş halk kitlelerinin ufak bir azınlığının mücadelelerine önderlik ediyoruz. Ama son yıllarda büyük ilerlemeler kaydettik. Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü önderliğindeki şanlı TKP oportünizme kayıp, giderek tasfiye olduğundan bu yana, ülkemizde ilk kez devrimci proletaryanın bayrağı dalgalanıyor. 1977 seçim kampanyası böyle bir dönemde gerçekleşmektedir.

Bu sınıf düşmanlarımızın yüreklerine korku salıyor. Ama bizim omuzlarımıza da büyük sorumluluklar yüklüyor. Bu seçimlerde en önemli görevimizin proletaryanın devrimci bayrağını yükseltmektir. Seçim kampanyasının faşist partilerle reformcu CHP arasında bir koltuk yarışı olarak geçmesine izin vermeyelim. Seçim kampanyasından yararlanarak kitlelere proletaryanın bağımsız devrimci sınıf hareketini tanıtalım. İşçi sınıfına ve çalışan halk kitlelerine sadece büyük burjuva ve toprak ağası akımlarla değil, sadece faşistler ve sosyal-faşistlerle değil, reformcu burjuvazinin partisi CHP ile ve küçük burjuva akımlarla devrimci proletarya hareketi arasındaki farkları anlatalım. Kitlelere sadece asgari programımızla gitmeyelim. Her şeyden öte nihai amacımızı anlatalım. Kitlelere, bizi bütün öteki sınıf akımlarından ayıran araçlarımızı, yöntemlerimizi, araçlarımızı anlatmak elbette tek başına yeterli değildir. Ama devrimci proletarya hareketini ilk kez şimdilerde yeniden inşa etme yönünde adımlar attığımız şu günlerde, bu görevi yeterince önemsememek, devrimci proleter akım sözünü sadece lafta benimsemek demektir.

Kitleiere ayrı bir sınıf akımı olarak nihai amacımızı, farklı yöntemlerimizi ve farklı araçlarımızı yeterince anlatamadığımız için, geniş işçi ve çalışan halk kitlelerinin gözünde biz henüz yalnızca "devrimciler" iz. Geniş kitleler henüz bizimle CHP tabanı arasında, bizimle öteki devrimci, yurtsever, demokrat akım ve unsurlar arasında bir fark görmüyorlar. Bunu iyi bir şey olarak görmemek gerekir. Bunun bir nedeni devrimci proleter akımın henüz çok genç olmasıysa, bir öteki nedeni de bu gençliğin zaaflarında aranmalıdır. Henüz proleter devrimci akımların saflarında pek çok unsur sadece devrimci yurtsever-demokrat bilinçle donanmıştır. Henüz saflarımızda devrimci proleter tutumla devrimci yurtsever-demokrat tutum birbirine karıştırılabilmektedir. Elbette biz en tutarlı devrimci yurtsever-demokratlarız. Ama, devrimci yurtsever-demokrat olmak devrimci proleter olmak için yeterli değildir.

Bu nedenle, proleter devrimci saflarda Halkın Sesi menşevikleri hariç bütün akımlar seçimlerde CHP'nin desteklenmesine karşı çıktıkları halde, devrimci yurtsever-demokrat CHP adaylarının desteklenmesini savunuyorlar. Bizim saflarımızda devrimci proleter çizgi ile devrimci yurtsever-demokrat çizgi nasıl birarada yaşıyorsa, CHP içinde de durum aynıdır. Bu parti içinde de reformcu burjuva çizgi ile devrimci yurtsever-demokrat çizgi birarada yaşıyor. Ama nasıl ki, bizim saflarımızda ağır basan yön yani belirleyici yön devrimci proleter yönse, CHP saflarında da belirleyici yön emperyalizmle, sosyal-emperyalizmle, faşist diktatörlükle, sosyal-faşistlerle uzlaşan reformcu burjuva yöndür. Tek tek kişiler hangi görüşte olurlarsa olsunlar, bağlı oldukları siyasi partinin genel çizgisine tabidirler. CHP adaylarına verilecek her oy, CHP'nin temsil ettiği sınıflara ve onların siyasetlerine verilen oydur. Yoksa adayların kişiliğine verilen oy değil.

Devrimci yurtsever-demokrat adaylara oy verme anlayışının proleter devrimci saflarda bazı gazetelerce savunulması, ve genel olarak proleter devrimci saflarda bu konuda tereddütlerin var olması, genel olarak "devrimcilik" düşüncesinin bir yansımasıdır, saflarımızdaki devrimci yurtsever-demokrat eğilimin bir yansımasıdır.

Seçimlerde proletaryanın devrimci bayrağını yükseltelim. Seçim kampanyasından da yararlanarak bizi bütün öteki sınıf akımlarından ayıran özgül yönlerimizi işçi sınıfına ve çalışan kitlelere anlatalım. Kitlelere en somut örneklerle, kitlelerin hergünkü mücadelelerinden vereceğimiz örneklerle, Halkın Yolu'nun 1. sayısında yayınlanan platformu açıklayalım. En somut örneklerden yararlanarak kitlelere gazetenin, daha sonraki sayılarında yayınlanan dünya ve Türkiye'nin bugününe ilişkin tahlillerimizi ve her bir konudaki somut sınıf siyasetimizi anlatalım.

SEÇİMLERDE REFORMCULUĞA KARŞI PROLETARYANIN DEVRİMCİ BAYRAĞINI YÜKSELTELİM

Bu herhangi bir ülkedeki herhangi bir seçim dönemi değildir.

Geniş işçi ve çalışan halk kitlelerinin henüz sorunlarına seçim yoluyla çözüm bulmaya çalıştıkları ve pasif bir şekilde hakim sınıfların izinden gidebildikleri dönemlerde, siyasi mücadele seçim kampanyaları sırasında özellikle yoğunlaşır. Henüz kitleler hakim sınıfların ideolojik-siyasi etkisi altındayken, iki seçim arasında "siyasetle uğraşmak, halkın işi değildir, politikacıların işidir". Halk kitleleri yalnızca seçim kampanyaları sırasında "siyasi mücadeleye katılmaya", yani hakim sınıfların koltuk yarışında tarafları desteklemeye çağırılır. Bu nedenle de böyle dönemlerde seçim kampanyaları sırasında siyasi mücadele özellikle yoğunlaşır.

Oysa ülkemiz son yıllarda emperyalizmin ve faşizmin baskı ve terörüne karşı kitle mücadelelerinin sürekli yükselen bir kabarışını yaşamaktadır. 5 Haziran 1977 seçim kampanyası geçmiş bütün seçim kampanyalarından farklı olarak olağan günlerin yalnızca bir devamı. Olağan günlerden tek farkı seçim kampanyası sırasında kitlelerin CHP nin düzenlediği mitinglere katılmaları, faşist silahlı saldırıların bu kez Ecevit'in şahsını da hedef alması, burjuva basının bütün olaylara daha çok yer vermesi vb.

Türkiye büyük bir devrimci yurtsever-demokrat uyanışı yaşamaktadır. Her türlü yasayı ayaklar altına alan, kitlelerin uyanışını önlemek, sömürüyü katmerleştirmek için faşist diktatörlüğün başvurduğu her türlü zorbalık ve cinayete rağmen, işçi sınıfı ve halkımız hızla uyanıyor ve siyasete açılıyor. Seçim kampanyası yalnızca faşist terör ve cinayetlere rağmen her geçen gün büyüyen bu uyanışı daha açık gözler önüne serdi.

Hayır! Bu herhangi bir ülkedeki herhangi bir seçim kampanyası değildir. Faşist diktatörlüğün zulüm ve cinayetlerine rağmen, işçi sınıfının ve çalışan halk kitlelerinin mücadelesinin hızla yükseldiği bir ülkedeki bir seçim dönemidir.

Bu durumu tesbit eden faşistler, bir yandan içişleri bakanından ordu, polis, jandarma üst kademelerine kadar sözde "tarafsız" görünümde, sözde "seçim güvenliğini koruma" bahanesi ardında, bir yandan da AP-MHP-CGP faşistleri aracılığıyla ve her ikisi elele, halkımızın mücadelesini terörle ezmeye çalışıyorlar. Ama halkımız yılmıyor. Faşist saldırılar halkımızın mücadele azmini daha da artırıyor.

Devrimci kabarışı tesbit eden sosyal-faşistler, halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı yükselen mücadelesini sosyal-faşist diktatörlük kurma emellerine alet etmeye ve seçimlerden bu yönde bir basamak olarak yararlanmaya çalışıyorlar.

Kitlelerin yurtsever, devrimci, demokrat uyanışını tesbit eden reformcu CHP bu uyanıştan çok tedirgin. CHP bu seçim kampanyasını tümüyle kitlelerin devrimci uyanışını söndürme, kitleleri tek çözümün CHP hükümeti olduğuna ikna etme çabasına yöneltti.. Bu seçim kampanyasında CHP kitleleri reform hayalleriyle heyecanlandıramadığını görmenin telaşı içinde.

Bütün bunlar, en geniş işçi, köylü ve çalışan halk kitlelerinin seçim yolunun çıkmaz yol olduğunu gördükleri anlamına elbette gelmiyor. Bütün bunlar, kitleler için bir "umut" olmaktan çoktan çıkan CHP'nin kitlelerin gözünde tek alternatif olmaktan da çıktığı anlamına gelmiyor elbette. Ama bütün bunlar bu seçim -kampanyasının herhangi bir seçim kampanyası olmadığını, kitlelerin büyük bir devrimci, yurtsever-demokrat uyanış içinde olduğunu, Türkiye'nin yıllardır içinde bulunduğu alt üst oluşun, giderek daha da yoğunlaştığını gösteriyor.

Eğer kitleler hâlâ devrimci yolla reformcu yol arasındaki ayrımı bütün açıklığıyla göremiyorlarsa, kitlelerin devrimci özlemleri reformcu biçimlerde dile geliyorsa, kitleler hâlâ reformcu burjuvaziden başka alternatif göremiyorlarsa, bunun tek nedeni devrimci kabarışın henüz yeterince yoğunlaşmamış olması değildir. Bunun önemli bir nedeni de kitleleri bilinçlendirecek, örgütleyecek ve devrim yönünde seferber edecek bir devrimci proletarya partisinin olmayışıdır. Proleter devrimci akımların üzerlerine düşen görevleri yerine getirmekte yetersiz kalışlarıdır.

Kitlelerin devrimci uyanışı reformcu burjuvazinin yüreğine korku salarken, CHP kitleleri reform hayalleriyle heyecanlandıramadığını gördükçe telaşlanırken, proleter devrimciler bu büyük devrimci, yurtsever-demokrat uyanışa gözlerini kapayabilirler mi? Kitlelerin gözünde CHP'nin ve Ecevit'in "umut" olmaktan çıktığını gördükçe tedirginleşen, ama hâlâ CHP'nin kitlelerin gözünde tek alternatif olduğunu tesbit ettikçe "bizi hükümete getirmekten başka çareniz yok" reformculuğu ile uyanan kitleleri kontrol altında tutmaya çalışan reformcu burjuvaziyi başıboş mu bırakacağız?

Kitlelerin uyanışı bize önümüzdeki aylarda ve yıllarda büyük sorumluluk yüklüyor. En geniş kitlelerle birleşmeyi, en geniş kitleleri bilinçlendirmenin, örgütlemenin ve seferber etmenin yollarını bulmak, öğrenmek zorundayız.

Ama, kitlelerin uyanışı, devrimci kabarış, bu seçim döneminde bize "CHP'yi hükümete getirmekten başka bir yol olmadığı" safsatasıyla mücadele görevini yüklüyor.

Seçim kampanyasında proletaryanın devrimci bayrağını yükseltelim. Fabrikalardan en ücra dağ köylerine kadar ülkenin her yöresinde işçilere, yoksul köylülere ve tüm çalışanlara kendi kollarından başka bir kurtarıcı olmadığını, yarı-sömürge, yarı-feodal boyunduruğu devrimle parçalamaktan başka bir yol olmadığını anlatalım, onları devrim yoluna seferber edelim.

SEÇİMLERDE İKİ SÜPER DEVLETE, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE VE SOSYAL-FAŞİZME KARŞI DEVRİMCİ MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM!

Türkiye büyük bir alt üst oluş içindedir. En geniş işçi, yoksul köylü ve çalışan halk kitleleri hızla uyanıyor ve siyasete açılıyor. Ancak, kitleler kendiliğinden hedeflerini ve baş hedeflerini doğru olarak göremiyorlar.

Bu her zaman doğaldır. Kitlelere öncü işçilerin, devrimci proletaryanın yol göstermesi ve önderlik etmesi gerekir. Kitlelerin kendiliğinden devrimin bütün düşmanlarını ve o aşamadaki baş düşmanlarını görmelerini beklemek iflah olmaz bir kendiliğindenciliktir.

Ama günümüz Türkiyesinde bu sorun daha büyük önem kazanıyor. Çünkü bugün dünya ve Türkiye bir nisbi "istikrar" dönemini yaşamıyor. Günümüz, dünyada ve Türkiye üzerinde iki süper devletin rekabetinin keskinleştiği, kurt ön kapıdan kovulmamak için çabalarken, kaplanın arka kapıdan girmeye çalıştığı, dünyada ve ülkemizde eski saflaşmaların yerle bir olduğu, yeni saflaşmaların belirdiği bir dönem. Böyle siyasi alt üst oluş dönemlerinde kitlelerin hedeflerini ve baş düşmanlarını görmelerine yardım etmek özel bir önem kazanır.

Gerçi geçtiğimiz yıllarda proleter devrimcilerin mücadelesi bu yönde büyük adımlar atılmasını sağladı. Gerçi artık Anadolu'nun en uzak köylerinde bile iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı mücadele bayrakları yükselmeye başladı. Sovyetler Birliği'ni hâlâ "sosyalist" sayma, sosyal-faşistler de "sosyalistlik" görme, Türkiye'de faşist tehlikeler karşısında bir burjuva demokrasisi görme hayalleri içindeki aydınların aksine, işçi sınıfı, köylüler ve genel olarak toplumun "alt" kesimleri, aydınların gözünde "sıradan insanlar" olan çalışan halk gerçekleri çok daha açık bir şekilde görüyor. Bugünkü Türkiye toplumundaki uyanışı aydınların uyanışı ile ölçmeye kalkmak, hayatın dışına düşmektir. Kitlelerin büyük uyanışına gözlerini kapamaktır.

Ama yine de çalışan kitlelere devrimin hedeflerini ve bu aşamadaki baş hedeflerini gösterme görevimiz asla küçümsenemez.

Seçim kampanyasında emperyalizme, sosyal-emperyalizme, tekelci burjuvaziye ve büyük toprak sahiplerine karşı mücadele bayraklarını yükseltelim. Seçim kampanyamızda, iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı devrimci mücadele bayraklarını yükseltelim.

SEÇİM TAKTİĞİMİZ DEVRİMCİ PROLETARYA HAREKETİ OLARAK SEÇİMLERE BAĞIMSIZ KATILMA OLMALIDIR

Yukardaki üç nedenden ötürü seçimlerde taktiğimiz devrimci proletarya hareketi olarak seçimlere bağımsız katılma olmalıdır. Devrimci proletaryanın ilk kez seçimlere katıldığı günümüzde görevimiz "genel olarak devrimcilik" perdesi ardına gizlenmek olamaz. Görevimiz bütün sınıf akımlarından ayrı olan devrimci proletarya hareketini kitlelere tanıtmaktır. Reformcu CHP'nin bile reform vaadleriyle kitleleri uyutamamanın telaşı içinde olduğu bir dönemde bizim taktiğimiz seçimlerde reformcu yolla devrimci yol arasındaki farkın, birincinin hayal olduğunu ve ikincinin kaçınılmaz ve geciktirilemez olduğu gerçeğinin üzerini örtecek ya da bulanıklaştıracak bir seçim taktiği olamaz. Proleter devrimci akımlar dışında seçimlerde güçbirliği yapılabilecek devrimci bir siyasi akımın olmadığı günümüzde, görevimiz seçimlerde proletaryanın devrimci bayrağını reformculuğa karşı yükseltmektir. Devrimin hedeflerinin ve baş hedeflerinin, kitlelerce yeterince net görülemediği günümüzde, görevimiz proletaryanın bağımsız devrimci bayrağını yükseltmek ve devrimin hedeflerinin ve baş hedeflerinin bulanıklaşmasına ittifak uğruna izin vermemektir.

İşte bu tesbit ışığında Halkın Yolu'nun seçim platformu;

1) Azami ve asgari programıyla işçi sınıfı ve tüm çalışanların karşısına çıkmayı, seçimlerden yararlanarak devrimci proletaryanın siyasi akımını kitlelere tanıtmayı hedeflemektedir. Bir seçim döneminde devrimci proletaryanın siyasi arenada uzun yıllardır ilk kez var olduğu günümüzde, bu özel önemde bir görevdir. "Genel olarak devrimcilik" perdesini yırtalım! Bütün siyasi akımların sınıfsal özünü açığa çıkaralım ve bunlardan ayrılan devrimci proletarya hareketini kitlelere tanıtalım.

2) Temel devrimci şiarlarımızı ve özellikle işçi sınıfının mücadele parolası haline gelmiş bazı acil talepleri içeren, siyasi reform hayallerine yer vermeyen bir platformdur. Biz her türlü acil talep için devrimci bir tarzda, somut durumun tahlili temelinde zaten hergün mücadele ederiz. Kitlelerin acil taleplerini seçim platformuna rastgele eklemek temel siyasi görevlerimizi karartmaktan başka bir sonuç vermez. Kaldı ki, bugün seçim platformumuzda siyasi reform şiarlarına yer olamaz. Biz seçim platformumuzda ancak işçi sınıfı ve yoksul köylülüğün kitle mücadelelerinde parola haline gelmiş, mücadele şiarı haline gelmiş acil taleplere seçim platformumuzda yer verebiliriz. Çünkü bunlar muhteva olarak reform niteliğinde olsa da, aslında kitlelerin devrimci inisiyatifini harekete getiren şiarlar haline gelmiştir. Seçim platformumuz reformcu yol hayali ile devrimci çözümün kaçınılmazlığı ve geciktirilmezliği arasındaki farkı vurgulamalıdır.

3) Devrimin hedeflerini ve bu aşamadaki baş hedeflerini vurgulayan bir platformdur.

Özetlersek Seçim platformumuz bağımsız devrimci proletarya hareketini tanıtan ve işçi sınıfı ve yoksul köylülük başta olmak üzere tüm çalışan halkı yarı-sömürge yarı-feodal boyunduruğu devrimle parçalama, iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve faşizme karşı devrimci mücadeleye seferber etmeye yönelik bir mücadele silahı olmak zorundadır.

DEVRİMCİ PROLETARYA SEÇİMLERE BAĞIMSIZ ADAYLARLA KATILMALIDIR

Somut durumun tahlili temelinde inşa ettiğimiz seçim taktiğimizi uygularken, seçimlerde oy verme konusunda nasıl bir yol izleyeceğiz?

Mümkün olan her yerde seçimlere bağımsız proleter devrimci adayların katılmasını sağlamalıyız. Ve seçime bağımsız olarak katılan proleter devrimci adayları destekleyeceğiz. Ancak böyle yaparak seçim taktiğimizi hayata geçirebiliriz. Ancak böyle yaparak seçimlerden bugün devrimci bir tarzda yararlanabiliriz.

Bugünkü Türkiye'de bağımsız programıyla ilk kez seçim kampanyasında yer alan, hızla yurtsever, devrimci, demokrat bilinçle uyanan kitleleri reformcu burjuvazinin özellikle fiili etkisinden kurtarmayı, işçi sınıfı ve yoksul köylülük başta olmak üzere tüm çalışan halkı reform hayallerine karşı devrimci mücadele bayrağı altında toplamaya çalışan ve devrimin hedeflerini ve baş hedeflerini netleştirmeye çalışan bir proleter devrimci akım, hiç bir reformcu-burjuva siyasi partiyi destekleyemez. Somut durumda böyle bir destek reformcu-burjuva hayalleri yıkamaz, tersine pekiştirir.

Reformcu-burjuva partiler içindeki tek tek devrimci yurtsever-demokrat adayları desteklemek de sözkonusu olamaz. Önemli olan adayların kişisel görüşleri değil, bağlı oldukları partinin çizgisidir.

Özellikle, geniş kitlelerin mücadelesini reformizmin sınırları içine hapsetmeye çalışan ve devrimci proletarya hareketine karşı ve bütün devrimcilere karşı düşmanca bir kampanya yürüten iki süper devlete, faşizmle ve sosyal-faşizmle uzlaşan CHP içindeki tek tek devrimci adayları desteklemek, CHP'nin reformcu ve devrim düşmanı siyasetini desteklemekle birdir. Bugün CHP devrimci proletarya hareketinin kitlelerle birleşmesinin önünde, kendi zaaflarımızdan sonra en büyük engeldir. Tek tek adayların kişisel görüşleri ne olursa olsun, onlar objektif olarak CHP'nin siyasi çizgisini temsil ediyorlar. Bu partinin herhangi bir adayı devrimci proletaryanın asgari programını savunsa bile, emperyalizmle ve faşizmle uzlaşan, reformcu ve devrim düşmanı CHP-nin adı aldında bu programı savunduğundan, onun savunduğu program da baştan yozlaşmış ve sulandırılmıştır.

Devrimci proletarya reformcu burjuva partilerinin etkisi altında olan devrimden çıkarı olan tüm sınıf ve tabakaları, tüm devrimci yurtsever-demokratları partilerini terk ederek devrimci proletaryanın bayrağı altında toplanmaya çağırmalıdır ve çağırmaktadır.

SEÇİMLERDE ANCAK PROLETER DEVRİMCİ AKIMLARLA VE DEVRİMCİ YURTSEVER-DEMOKRAT AKIMLARLA GÜÇBİRLİĞİ YAPACAĞIZ

Seçimlerde hiç güçbirliğine gitmeyecek miyiz? İçinde bulunduğumuz dönemde ve siyasi akımların niteliklerine baktığımızda, devrimci proletaryanın seçimlerdeki hedeflerini gerçekleştirmesine güç katacak bir güçbirliğini, mevcut siyasi partilerden hiçbiri ile mümkün görmüyoruz.

Bu seçimlerde yalnızca proleter devrimci akımlarla her zamanki gibi güçbirliği yapacağız. Reformcu CHP'yi destekleyeceğini ilan eden Halkın Sesi menşevikleri ile güçbirliği yapmamız sözkonusu olamaz. Devrimci proletaryanın asgari programını yaygınlaştırmayı hedef alan Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği ile, görüş ayrılıklarımıza rağmen, en geniş bir güç ve eylem birliğini sağlamak için çalışmalıyız. Kendi bağımsız tutumumuzdan taviz vermeksizin bu akımlarla güç ve eylem birliğimizin devrimci proletarya partisinin yeniden inşası yönünde bir adıma dönüşmesi için çalışmalıyız.

Bu akımların seçim platformlarında siyasi reform talepleri ve çok fazla sayıda acil talepler olduğu için, bugünkü somut durumda böyle bir platform acil görevlerimizi kararttığı için bu akımları eleştirmeliyiz. Bu akımların, özellikle Halkın Birliği'nin devrimci yurtsever-demokrat CHP adaylarını destekleme tutumuna kesinlikle karşıyız ve onları bu yanlış tutumdan vazgeçmeye çağırıyoruz. Ayrıca, CHP dışındaki reformcu-burjuva akımlarla kâğıt üzerinde kalacak vaadlerle blok kurulmasına da karşıyız. Reformcu-burjuvazi kâğıt üzerinde temel devrimci şiarlarımızı da benimseyebilir. Ama o kitlelere "kurtuluş bu seçimlerde hükümete ortak olacak bir sandalye sayısı elde etmemizdedir" demeye devam eder. Bu akımlarla belli teknik ittifaklar yapabilirdik, ama kâğıt üzerindeki vaadler temelinde bir seçim bloğu kuramayız. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'ni seçim siyasetinde ve eylemde birliğe çağırıyoruz. Bu iki proleter devrimci akımın seçim konusundaki tutumlarını birliği zedelemeyecek şekilde eleştireceğiz ve eylemde güçlerimizi birleştirmek için hiç bir grupçu davranışa yer vermeden çalışacağız.

Bugün, proleter devrimci akımlarla yapacağımız güçbirliği dışında, seçimlere ilişkin devrimci proletaryanın mücadelesini güçlendirecek herhangi bir güçbirliğini mümkün görmüyoruz. Bugün ülkemizde büyük bir devrimci yurtsever-demokrat uyanış var. Ancak, devrimci yurtsever-demokrat unsurlar halen ya proleter devrimci akımların önderliği altında ya da reformcu-burjuva partilerin özellikle CHP'nin, bir de TBP'nin önderliği altında. Bağımsız siyasi akım olarak proleter devrimci akımlar dışında devrimci yurtsever-demokrat akımlar hemen hiç yok. Bunların dışındaki bir grup devrimci unsur da revizyonizmin etkisi altında. İşte bu nedenledir ki, seçimlerde güçbirliği yapabileceğimiz bir devrimci akım yok.

Yurtsever-demokrat bir akım olan TBP seçimlere katılmaktadır. Ancak bu parti, seçimlerin bir kurtuluş olduğu reformcu-burjuva görüşü benimseyen ve sürekli bu görüşün propagandasını yapan bir partidir. Bu seçimlerde CHP ile koalisyon kurma hayalleri içindedir ve bunun için çalışmaktadır. Bu parti içinde devrimci unsurların var olması bir şeyi değiştirmez. Önemli olan partinin genel çizgisidir. Seçim taktiği CHP ile koalisyon kurmaya yetecek kadar sandalye elde etme üzerine inşa edilmiş bu parti ile seçimlerde teknik ittifak bile tartışma götürür. İkincisi bu parti ulusların kaderlerini tayin hakkını savunmuyor ve Kıbrıs'taki işgale karşı çıkmıyor. Sadece iki süper devlete ve faşizme karşı çıkıyor diye bir siyasi akımla seçimlerde güçbirliği yapmak, parlamenter hayallerin ve şovenizmin önünde boyun eğmek olur. Kaldı ki, bu parti iki süper devlete ve faşizme karşı olduğunu bile cesaretle dile getirmekten çekiniyor. Bu parti kâğıt üzerinde temel devrimci şiarları kabul ettiğini açıklayabilir. Ama siyaset kâğıt üzerindeki vaadler temelinde değil, gerçekler temelinde inşa edilir. Bu parti temel devrimci şiarlarla siyasi reformlar ve kitlelerin ekonomik acil talepleri karışımı bir platformu benimsediğini ilan etse de, biz TBP'yi destekleyemeyiz. Böyle kâğıt üzerinde bir kabul, temel devrimci şiarların gerçekten kabulü anlamına gelmez. Faşist diktatörlüğün devrimle yıkılması şiarını gerçekten kabul eden bir parti, parlamenter hayallere karşı mücadele eder. TBP ise, tersine, parlamenter hayallerini koalisyona katılarak halkın meselelerini çözme hayali yönünde genişletmiştir. Eğer kâğıt üzerinde bir kabulü yeterli bulur ve bu partiyi desteklemeyi kararlaştırırsak, temel devrimci şiarları reformculuğu güçlendirme yönünde bir silaha dönüştürürüz. Temel devrimci şiarları sulandırmış, yozlaştırmış oluruz. Devrimci proletarya adına bunu yapmaya kimsenin hakkı yoktur.

Ancak, proleter devrimci de olsa CHP listesindeki hiç bir adayı desteklemeyi kabul etmediğimiz halde, TBP listesinden bağımsız aday olarak seçimlere katılacak proleter devrimci adaylar olursa onları destekleyeceğiz. Bu destek eleştiri ile birlikte bir destek olacak.

SEÇİM İTTİFAKI BİRLEŞİK CEPHE İLE VE GENEL OLARAK GÜÇBİRLİĞİYLE KARIŞTIRMAYALIM

Saflarımızda yanlış ve sekter eğilimlerin doğmasını önlemek için seçim ittifakı ile birleşik cephenin ve genel olarak güçbirliğinin karıştırılmasına karşı savaşalım.

Biz her zaman devrimci, yurtsever, antifaşist bir birleşik cephenin inşası için mücadele etmek zorundayız. Bu birleşik cephe proletarya önderliğinde, işçi-köylü ittifakı temelinde tüm halk sınıf ve tabakalarının bir birleşik cephesi olacaktır. Bu devrimci bir birleşik cephe olacaktır. Ve parti ve ordu ile birlikte devrimci mücadelemizin üç dayanağıdan biri olacaktır. Bizim yakın hedefimiz partinin inşası ve birleşik cephenin inşası için adımlar atmaktır. Birleşik cephenin programı asgari programımız olacaktır.

Ayrıca, birleşik cephe gökten inmeyecektir. Bu cephenin inşası için zorlu, sabırlı ve uzun vadeli bir mücadele yürütmek zorundayız. Bu mücadele sürecinde, bir özel program temelinde ve kitleleri devrim yoluna seferber etmek için bir mücadele aracı olarak daha alt düzeyde bir birleşik cephe uğruna da mücadele edebiliriz. Özellikle devrimci yurtsever-demokrat büyük uyanışa rağmen, devrimci unsurların büyük çoğunluğunun reformcu partilerin önderliğinde mücadele ettiği günümüzde, kitleleri reformcu burjuvazinin etkisinden kurtaracak bir mücadele cephesine bir eylem cephesine ihtiyaç vardır. Önümüzdeki aylarda bu görevimize açıklık kazandırmak zorundayız. Bütün proleter devrimciler bu konu üzerinde tartışmalı, tecrübeleri değerlendirmeli ve ortak mücadele içine girmeliler.

Bunların da dışında, biz tek tek somut durumlarda reformcu-burjuvazinin önderliği altındaki devrimci yurtsever-demokrat unsurlarla, hatta reformcu bir parti olduğu haldeTBP ile, baş düşmanları tecrit edecek, kitlelerin reformcu hayallerini yıkacak ve halk kitlelerini devrim yönünde seferber edecek eylem birliğine girişmekten de kaçınmayız, tam tersine bunun için çalışırız. Hatta biz kitlelerin devrimci inisiyatifini seferber edecek yönde AP'li işçilerle bile eylem birliği yaparız. Bütün mesele şudur: eylem birliği, somut ittifak, 1) Baş düşmanları tecrite hizmet ediyor mu? 2) Kitlelerin devrimci inisiyatifini seferber etmemize, kitle mücadelelerini geliştirmemize ve devrimcileştirmemize hizmet ediyor mu? 3) Kitleler üzerinde reformcu-burjuva ideoloji-siyaset ve örgütlerin etkisini zayıflatıyor ve devrimci proletarya hareketini güçlendiriyor mu? 4) Proleter devrimci hareket içinde oportünist eğilimlerin gelişmesine yol açmıyor mu? Bu şartlarla biz hiç bir güçbirliğinden kaçınmayız.

Ama işte bu nedenledir ki, bugünkü Türkiye'de, bu somut şartlarda proleter devrimci akımlar dışında bir seçim ittifakına hayır diyoruz.

PROLETER DEVRİMCİ ADAYLARIN OLMADIĞI YERLERDE HİÇ BİR ADAYI DESTEKLEMEYECEĞİZ

Bağımsız proleter devrimci adayların ve TBP'den bağımsız katılan proleter devrimci adayların olmadığı yerlerde de imkanımızı sonuna kadar kullanarak bağımsız programımızı yaygınlaştıracak, yurtsever ve demokrat güçleri seçim platformumuzda toplamaya çalışacak, faşist ve revizyonist partilerle kararlılıkla mücadele edecek, reformizmi teşhir edeceğiz. Parlamentonun seçimlerin ne olduğunu, kurtuluşumuzun seçimle değil, devrimle olacağını halka açıklayacak, halkı devrimci proletaryanın bayrağı altında mücadeleye sevketmeye çalışacağız. Bu faaliyeti yerine getirdiğimiz oranda nereye oy atılacağı kendiliğinden önemini yitirecektir. Bu seçim kampanyası aynı zamanda 1 Mayıs katliamının gerçek sorumlularının da teşhiri, karşı-devrimci propagandanın ve proleter devrimci hareketi tecrit etme çabalarının boşa çıkarılması mücadelesi ile birlikte yürütmeliyiz.

Seçimlere katılırken esas hedefimiz parlamentoya daha fazla temsilci sokmak değildir. Esas hedefimiz seçimleri bir araç olarak kullanmak, seçim döneminin siyasi hareketliliğinden yararlanarak devrimci proletaryanın programını kitlelere mal etmektir. Eğer tüm proleter devrimciler güçlerini sımsıkı birleştirebilirlerse parlamentoda da sesimizi yükseltebiliriz.

Bu objektif bir durum. Ama bu durum, devrime ve halka inanan ve kendine proleter devrimciyim demeyi layık gören herkesin üzerine düşeni hafifletmez. Bu kampanyayı tüm gücümüzle omuzlayalım. Toplantı, gösteri, yürüyüş, miting, afiş, bildiri gibi tüm olanakları sonuna kadar kullanalım, yeni olanaklar yaratalım. Karşı-devrim 1940'dan beri devrimci proletaryayı, ülkemizin ve halkımızın geleceği üzerinde rol oynama hakkını yoketmişti. Şimdi de faşistler ve sosyal-faşist güçler devrimci proletaryanın aydınlık gelecek günleri vadeden siyasetini tecrit etmek için azgınca saldırıyor. Bu durum cesaretimizi arttırsın. Devrimci proletaryanın mücadele bayrağını yükseltelim.. Nerede mücadele varsa bu bayrağı o mücadelenin en önünde dalgalandıralım!

(Baştarafı 1. sayfada)

1 MAYIS KATLİAMI ÜLKEMİZDEKİ GELİŞMELERİ AÇIKÇA ORTAYA KOYDU.

1 Mayıs katliamı, toplumun bütün kesimlerini etkileyen bu olay ülkemizdeki son yıldaki gelişmeleri, çeşitli güçlerin ilişki ve çelişkilerini de açıkça ortaya koymuştur. 1 Mayıs katliamı, halkın yükselen mücadelesi karşısında gerileyen ABD emperyalizminin, sarsılan faşist diktatörlüğün, sarsıldıkça azgınlaştığını ortaya koymuştur. 1 Mayıs katliamı, Rus işbirlikçilerinin bu düzenden yana olduklarını, faşist diktatörlüğü koruduklarını, ama tek dertlerinin ülkeyi Rusya'ya satmak olduğunu göstermiştir.

Onların, halkın muhalefetini Rusya'ya bağlı bir sosyal-faşist diktatörlük kurmak için basamak olarak kullandıklarını, bu muhalefet iki süper devlete ve onların uşaklarına yöneldiğinde halka azgınca saldırdıklarını ortaya koymuştur.

1 Mayıs katliamı ve sonrası iki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesinin ne denli kızıştığını ortaya koymuştur. Revizyonist DİSK yöneticileri ile Amerikancı faşistler birbirleriyle dalaşmaktadırlar, ama bu dalaşmanın altında ülkeyi Amerikaya mı, Rusyaya mı satmanın kavgası vardır. Bu meselenin bir yönüdür. 1 Mayıs katliamının ve sonrası gelişmelerin başka bir yönü ve esas yönü bu halk düşmanlarının farklı hesaplarla da olsa, güçlenen halk muhalefetine ve gelişen proleter-devrimci harekete karşı aynı ağızdan cihat açmış olmalarıdır.

1 Mayıs katliamı ve bugün azgınca sürdürülen karşı devrimci kampanyadan tüm iyi niyetli devrimciler, sosyal-faşizmin demagojileri etkisinde olan tüm iyi niyetli sosyalistler ve demokratlar, tüm devrimci yurtsever ve demokratlar, dersler çıkarmalı, şu gerçekleri görmelidirler;

"Maocu" düşmanlığı yalnızca emperyalistlere ve faşistlere hizmet etmektedir. Emperyalistlerin ve faşistlerin saldırgan ve sömürücü yüzlerini gizlemekte, halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini baltalamaktadır. Çünkü onlar, düzene karşı yönelen ne varsa ona "Maoculuk, maocular" diye saldırmaktadırlar.

Sosyal-faşistlerin gözünde proleter devrimciler baş düşmandır, onların faşizmle çelişmeleri talidir. Çünkü onlar bağımsızlık ve özgürlük için değil, ülkeyi başka bir emperyaliste satmak için çabalamaktadırlar.

Sosyal-faşistler Rusya'ya karşı çıkmayan devrimcilerin sırtını sadece "Maoculara" karşı güçlenebildikleri sürece sıvazlamakta, aksi takdirde devrimci yönlerine karşı amansızca saldırmakta, devrimci oldukları ölçüde onlara da "maocu" diye saldırmaktadırlar. Çünkü onlar bağımsızlık ve özgürlük isteyen ve bu uğurda halkın uzun süreli devrim mücadelesine inanan kitleler değil, yeni çarların ülkemizi köleleştirmesine ses çıkarmayan yığınlar istemektedirler.

CHP yöneticileri ise oy hesabı peşinde, devrim düşmanlığı yaparak, faşizmle ve sosyal faşizmle uzlaşmakta, halkın baş düşmanlarına karşı mücadele edeceklerine, "Sarı sol" uydurmalarıyla devrimcilerle uğraşmaktadırlar. Çünkü onlar bir iki düzeltmeyle bu düzenin sürmesinden yanadırlar, hakim sınıflara bu düzeni en iyi kendilerinin sürdürebileceklerine dair teminat vermektedirler.

1 Mayıs katliamının ve sonrasındaki karşı-devrimci kampanyanın bütün çıplaklığıyla ortaya serdiği bu gerçekleri görmemekte direnmek ve bu eğilimlerle mücadele etmede kararsızlık göstermek, halkın düşmanlarına, 1 Mayıs katliamının sorumlularının değirmenine su taşımaktır.

PROLETER DEVRİMCİLERE "PROVOKATÖR" DİYENLER HALKIN BAŞ DÜŞMANLARINI GİZLİYORLAR

1 Mayıs katliamı ve sonrasında karşı-devrimin açtığı saldırı kampanyası sırasında çeşitli kesimlerin aldığı tavır onların sınıf tabiatlarını da ortaya serdi. Şatafatlı sözleri, bol keseden devrimcilik kalpazanlıklarını yıktı, kimin devrimin kararlı savunucusu kimin kararsız, tereddütlü sözde savunucuları olduğunu ortaya koydu. Demokrat görünümlü liberal burjuva köşe yazarlarından Halkın Sesi'nin sınıfından kopmuş aydın burjuva yazarlarına kadar halkın düzenle olan çelişkisinin kıyısında kalan birçok unsur, faşist diktatörlüğün kanlı tertibi karşısında telaşa kapılıp "uslu durma, sınıf mücadelesini tatil etme" çığlıkları attı, atıyor. Böyle yapmakla onlar tam da katliamı tezgahlayanların varmak istedikleri sonucun çığırtkanlığını yapıyorlar. Onlar halk düşmanlarının saldırısını göğüslemeyerek katliamın sorumlusu olarak proleter devrimcileri tutmakla, onlara "provokatör" diye küfretmekle, tam da faşist diktatörlüğün ve sosyal-faşistlerin istediklerini yapıyorlar. 1 Mayıs'ın işçi sınıfına ve halka, Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung düşüncesine karşı bir düşmanlık günü yapılmasını önlemek için mücadele eden proleter devrimcilere saldırmakla, faşist diktatörlüğün ve ona saldırı zemini hazırlayan sosyal-faşistlerin kanlı ellerini gizleyerek, teslimiyet ve yılgınlık eğilimleri yayarak halkı mücadeleden koparmak, proleter devrimcileri kitlelerden tecrit etmek için faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşistlere yardımlarını esirgemiyorlar. Böyle yapmakla onlar, halkın yanında değil, halk düşmanlarının yanında yer alıyorlar.

Ama halkımız unutmaz. Halkımız 1 Mayıs katliamını ve bu katliamı tezgahlayanları unutmayacak. Halkımız şatafatlı sözler ardından halk düşmanlarının ağzından proleter devrimcilere ve proleter devrimcilerin önderliğinde binlerce halka saldıranları da unutmayacak ve böyle günlerde tanıyacak dostunu düşmanını.

Bugün saflar netleşiyor. Bir tarafta resimdeki katiller, onları meydana salan ABD emperyalistleri, faşist diktatörlük ve borazanları, Hergün, Tercüman, Günaydın gibi gazeteler, bu katillerin sırtını "maoculara saldırın" diye sıvazlayan sosyal-faşistler ve efendileri Rus sosyal-emperyalistleri, bir tarafta her gün bağımsızlık ve demokrasi özlemiyle öfkesini biriktiren milyonlarca halk ve halkın mücadelesinin zafere ulaşması, sınıfsız bir toplumun halkın çelik kollarıyla yaratılması için mücadele eden, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesinin devrimci yolunda yürüyen proleter devrimciler. Kim ki, halkın baş düşmanlarına karşı mücadele etmek yerine, poreleter devrimcilere saldırmaktadır, o, 1 Mayıs katliamını tezgahlayanlara hizmet etmektedir, halkın baş düşmanlarını gizleyerek halkın mücadelesini bölmekte, baltalamaktadır.

Kimileri keskin sözler eden bu gazeteler neden kapatılmıyor diyorlar. Hergün olmadık baskılar altında yayınlanan proleter devrimci gazetelerin keskin sözleri nedir? Baş düşmanları açığa çıkartan ve onlara karşı mücadeleyi vurgulayan sözler değil mi? Bu gazetelerin kapatılması çığırtkanlığını yapanlar ise baş düşmanları gizliyor, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini baltalıyorlar.

1 Mayıs katliamını polisin yeterince görev yapmamasında bulan, sıkılan kurşunları yeterli bulmayan Behice Boran gibi uşak ruhlu revizyonistler eli tomsonlu katillere suç ortaklığı yapmaktadır.

Proleter devrimcileri bir avuç saldırgan gibi göstererek, faşist diktatörlüğün saldırgan yüzünü gizleyen, İran sarayının kulislerinde gezmeyi bir marifet sayan Örsan Öymen gibi dedikodu yazarları eli tomsonlu katilleri gizlemektedir.

Katliamı tezgahlayanlara karşı açıkça mücadele edeceği yerde, "aşırı unsurlar" diyerek proleter devrimcilerle uğraşan, "hem devlet içinde, hem devlet dışında" gibi saçma tanımlamalarla faşist diktatörlüğün belli başlı kurumları, MİT ve kontr-gerilla'nın adını bile ağzına almaktan korkan, böylece düzenin hiçbir şeyini değiştiremeyeceğini ortaya koyan Ecevit ve reformcu CHP yöneticileri gibileri eli tomsonlu katilleri gizlemektedir.

Katliam karşısında teslim bayrağı açan, revizyonistlerin sopasını taşımakla ince siyaset yaptığını sanan, faşist diktatörlüğün gösterdiği hedefe, proleter devrimcilere "provokatör", "papaz gapon" diyerek saldırı kampanyası açan, böyle yapmakla proleter devrimci hareketi arkadan hançerleyen "Proletaryanın saflarında örgütsel bozgunculuk" yaparak, "devrimci proletarya hareketinin yolunu kesmeye" çalışan Halkın Sesi'nin burjuva aydın yazarları gibileri, eli tomsonlu katilleri gizlemektedir.

Proleter devrimci harekete düşmanlık güderek baş düşmanları gizlemek, 1 Mayıs katliamı üzerine katliamın sorumlularının inşa etmeye çalıştıkları karşı-devrimci kampanyaya güç katmaktan başka bir anlama gelmez.

TESLİMİYETE HAYIR, BAŞ DÜŞMANLARA KARŞI BİRLEŞELİM!

Evet, bugün saflar netleşmektedir. Bir tarafta iki süper devlet ve uşakları, bir tarafta milyonlarca halk ve proleter devrimci hareket var. Bir tarafta köhneyen, köhnedikçe saldırganlaşan bir dünya, bir tarafta güçlenen yeni bir dünya var. Bir tarafta köle ve zulmün kol gezdiği bir Türkiye isteyenler, bir tarafta bağımsız ve demokratik bir Türkiye isteyenler var. Tüm namuslu ve dürüst kişiler, ülkenin bağımsızlığını ve halkın özgürlüğünü isteyen herkes karar vermek zorundadır. Tüm iyiniyetli devrimciler, tüm iyiniyetli sosyalistler, tüm devrimci, yurtsever, demokratlar halkın safında yer almalı, baş düşmanlara karşı mücadelede birleşmelidirler. Bunun için;

Faşist diktatörlüğün tertiplerine karşı işçiler birleşin, devrimciler birleşelim.

Sosyal-faşistlerin, faşist diktatörlüğe hizmet eden "maocu" düşmanlığına, bölücülüğüne, yalan ve sahtekârlıklarına karşı işçiler, devrimciler, demokratlar birleşelim.

CIA'nın ve KGB'nin kanlı oyunlarına, iki süper devletın hegemonyacı emellerine karşı tüm yurtseverler birleşelim.

Reformcu burjuvazinin "provokatör sol", "devrimcilik provokatörlüktür" demagojisine karşı, reformculuğa karşı ihtilalci yolun bayrağı altında devrimciler birleşelim. Dünya proletaryasının ve ezilen halkların devrimci mücadele azmini geniş kitlelerle birleşerek yaşatalım ve ilerletelim.

Devrimci, yurtsever ve demokrat CHP'liler, parti yönetiminin oy hesapları peşinde koşarak baş düşmanları gizlemesine karşı sesinizi yükseltin. 1 Mayıs'ta faşist tertibe hizmet edenlerin gerçekte kim olduğunu onlara sorun. Gerçekleri açığa çıkarın.

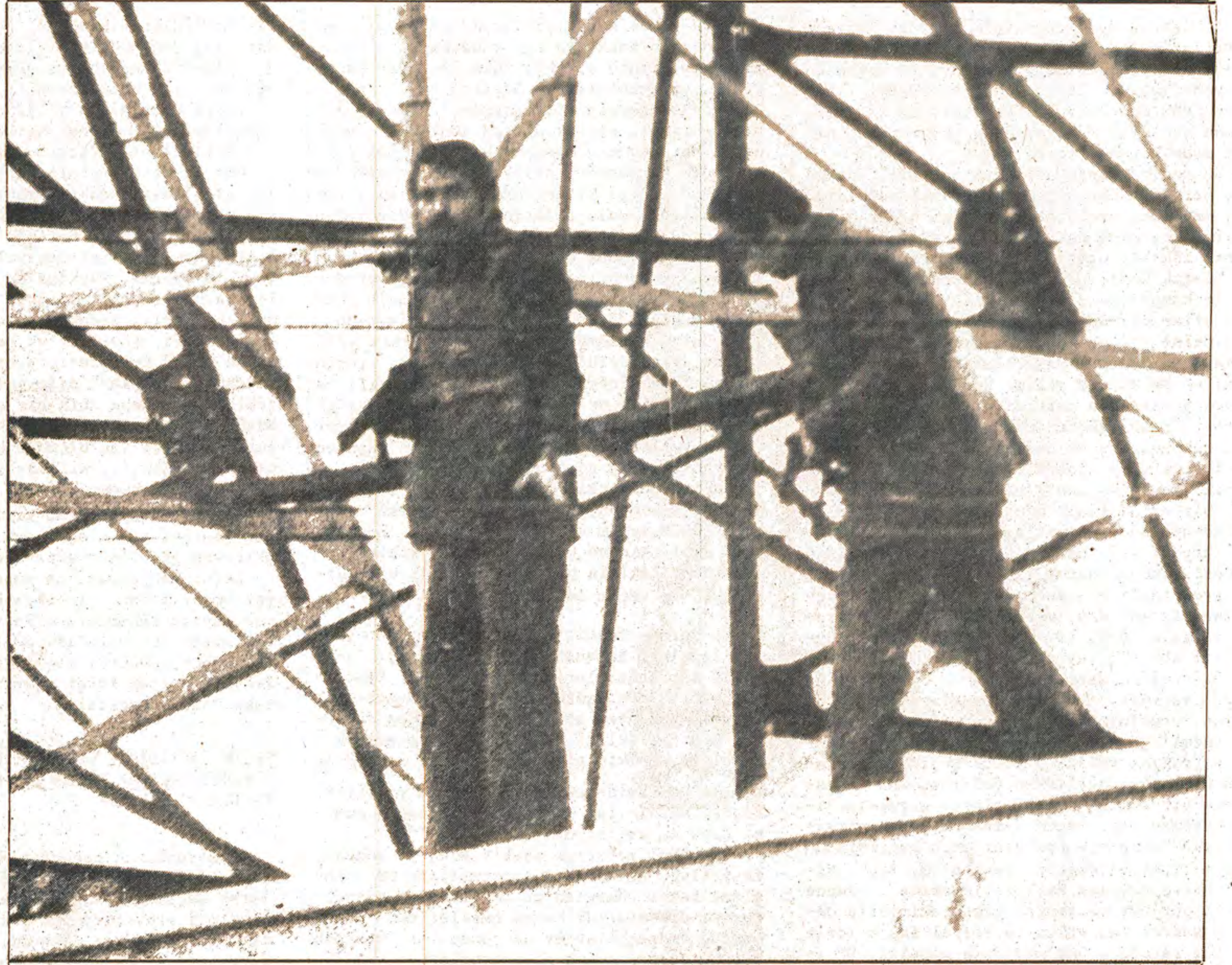
DİSK'li işçiler, kendi mücadelenizle yaşattığınız DİSK'in başına çöreklenmiş revizyonist çeteden 1 Mayıs katliamının hesabını sorun. DİSK'i yönetiminde devrimci işçilerin yeraldığı gerçek sınıf sendikası yapmak için birleşin.

Tüm proleter devrimciler, devrimciler, demokrat aydınlar, Halkın Sesi yazarlarının bizans entrikacılığına karşı birleşelim. Onların devrimci hareketi arkadan hançerleyen oyunlarını açığa çıkartalım. H.S. yazarlarının bozguncu, bölücü tutumunu meşrulaştırmasına izin vermeyelim. Tek bir dürüst devrimciyi bile H.S. yazarlarının teslimiyet ve ihanet çizgisine terketmeyelim.

Provokasyonlara karşı uyanık olalım. Ama teslimiyetçi provokasyon teorilerine kapılmayalım. Saldırılar halkın mücadelesi karşısında halk düşmanlarının gerilemelerinin, geriledikçe azgınlaşmalarının bir sonucudur. Tüm proleter devrimciler birleşelim, yurtseverler, demokrat olan herkesi ve tüm halkı çevremizde toplayarak, mevzilerimizi genişletelim, baş düşmanları tecrit edelim.

Karşı-devrim zafer sarhoşluğu içinde. Kararsız, teslimiyetçi unsurları çevresinde topladıkça daha da azgınlaşıyor. Ama yalan ve demagojileri hergeçen gün bir bir yıkılıyor, kanlı elleri açığa çıkıyor, silahları işlemez hale geliyor. Teslimiyete hayır! Gün, karşı-devrimin saldırısını püskürtme, halka ve proleter devrimcilere karşı yönelttiği saldırıyı halk düşmanlarına karşı bir silaha dönüştürme günüdür.

1 MAYIS KATLİAMININ SORUMLULARI, "MAOCU SALDIRGANLAR" YALANIYLA HALKIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ BASTIRMAYA ÇALIŞIYORLAR. ONLARIN KANLI ELLERİ GÜN GEÇTİKÇE AÇIĞA ÇIKARKEN, HALA "MAOCULAR" ADI ALTINDA PROLETER DEVRİMCİ HAREKETE SALDIRANLAR, KATLİAMIN SORUMLUSU İKİ SÜPER DEVLET VE UŞAKLARINI GİZLEMEKTE, ONLARIN GERİCİ DEMOGOJİLERİNE ALET OLMAKTA, ELİ TOMSONLU KATİLLERİ HİMAYE ETMEKTEDİR.

(Fotoğraf: HALKIN YOLU)

(Fotoğraf: HALKIN YOLU)

(Fotoğraf: HALKIN YOLU)